

บทความวิจัย

เรื่อง การศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องและการใช้ตำนานจีนในนวนิยายแปลจีนชุดสี่สิบสอง
ตอนสหกรณ์กระบี่ และตอนสหกรณ์พิพากษา

โดย

นางสาว ภัชดา สังข์ทอง
รหัสนักศึกษา 05580617

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	การศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องและการใช้ตำนานจีน ในนวนิยายแปลจีนชุดสี่บอยอง ตอนศพซ่อนกระป๋อง และ ตอนศพพิพากษา
ผู้เขียน	นางสาวภัชดา สังข์ทอง
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ อินทรพร
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่องการศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องและการใช้ตำนานจีนในนวนิยายแปลจีนชุดสี่บอยอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องในฐานะนวนิยายสี่บอยองสอบสวน และเพื่อศึกษาการใช้ตำนานเรื่องเล่าของจีนในนวนิยายเรื่องนี้

ผลการศึกษาพบว่า โครงสร้างการเล่าเรื่องของนวนิยายแปลจีนชุด สี่บอยอง ในฐานะนวนิยายสี่บอยองสอบสวน มีโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบเปิดเรื่องด้วยการเล่าภูมิหลังของตัวละครเอกกับคดีฆาตกรรม ดำเนินเรื่องด้วยปมความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ คือ เรื่องราวความขัดแย้งของฆาตกรและเหยื่อ ซึ่งเป็นที่มาของคดีฆาตกรรม ผู้เขียนใช้กลวิธีสร้างความกระหายใคร่รู้เพื่อสร้างความสนใจผู้อ่านในระหว่างการเล่าเรื่อง จากนั้นจึงปิดเรื่องด้วยการคลี่คลายคดีและให้ตัวละครหลักที่เป็นผู้สืบสวนเป็นผู้เปิดเผยความจริง ส่วนการใช้ตำนานในการเล่าเรื่อง พบว่าผู้เขียนนำตำนานเรื่องเล่าของจีนมาประกอบในนวนิยายโดยการสอดแทรกระหว่างการเล่าเรื่องในแง่ของความคิดและการกระทำอย่างโดดเด่น จึงทำให้นวนิยายเรื่องนี้มีความน่าสนใจและแตกต่างกับนวนิยายสี่บอยองสอบสวนทั่วไป

คำสำคัญ : ตำนานเรื่องเล่าของจีน, นวนิยายสี่บอยองสอบสวน, สี่บอยอง

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องการศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องและการใช้ตำนานจีนในนวนิยายแปลจีนชุดสี่สยอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษาเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450109 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยฉบับนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวัฒน์ อินทรพร อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัยฉบับนี้ ที่ให้ความอนุเคราะห์และสละเวลาในการให้ความรู้คำปรึกษาและคำแนะนำ ตลอดจนตรวจแก้ไขเนื้อหาและสำนวนภาษาอย่างละเอียด นับเป็นความอนุเคราะห์ต่อผู้ศึกษาอย่างมาก ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณคุณผานล้วนที่รังสรรค์นวนิยายชุดสี่สยองขึ้นมา ขอขอบคุณคุณรามิที่ได้ทำการแปลนวนิยายชุดนี้เป็นภาษาไทยได้อ่านน่าสนใจ และขอขอบคุณเจ้าของหนังสือ เอกสาร บทความวิจัย สารนิพนธ์และวิทยานิพนธ์ทุกเล่มที่ช่วยให้บทความวิจัยนี้สำเร็จอย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำตลอดจนกำลังใจ ขอขอบคุณศิลปินวงวิกซ์, เซเวนทีน, เรดเวลเวท, ลูน่า, เอ็นซีที, เวยเสินวี, คุณจงซุงจอง และคุณคังแดเนียล ผู้เป็นกำลังใจในเวลาที่คุณวิจัยรู้สึกย่อท้อและเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่าบทความวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

ภัชดา สังข์ทอง

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
1 บทนำ.....	1
วัตถุประสงค์.....	7
ขอบเขตการศึกษา.....	7
วิธีการดำเนินวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	8
การทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2 โครงสร้างการเล่าเรื่องของนวนิยาย.....	11
การเปิดเรื่อง.....	11
กลวิธีการดำเนินเรื่อง.....	13
การปิดเรื่อง.....	23
3 กลวิธีการใช้ตำนานเรื่องเล่าประกอบ.....	26
ตอนศัพทซ่อนกระบี่.....	27
ตอนศัพทพิพากษา.....	29
บทบาทของการใช้ตำนาน.....	31
4 สรุปผลการศึกษา.....	32
5 ข้อเสนอแนะ.....	33
บรรณานุกรม.....	34
ประวัติผู้วิจัย.....	36

1. บทนำ

นวนิยาย เป็นเรื่องเล่าขนาดยาว มีลักษณะการแต่งเป็นร้อยแก้ว ผู้แต่งนิยมให้มีเนื้อเรื่อง ตัวบุคคลในเรื่อง บทสนทนา และสถานที่จริงตามสภาพชีวิตมากที่สุด โดยนวนิยายมีทั้งขนาดสั้นและขนาดยาว สามารถแบ่งประเภทได้ทั้งหมด 18 ประเภท คือ นวนิยายประเภทตัวเอกเป็นผู้ร้ายที่ทำ ความดี นวนิยายประเภทจดหมาย นวนิยายประเภทพัฒนาการอันเกิดจากการศึกษาชีวิต นวนิยาย แนวสังคม นวนิยายแสดงข้อคิด นวนิยายประเภทมีตัวบุคคลจริงเป็นหุ่น นวนิยายประเภทการเมือง นวนิยายประเภทประวัติศาสตร์ นวนิยายประเภทนักสืบ นวนิยายประเภทวิทยาศาสตร์ นวนิยาย ประเภทลูกทุ่ง นวนิยายประเภทขบขัน นวนิยายประเภทผจญภัย นวนิยายประเภทลึกลับสยองขวัญ นวนิยายประเภทตะวันตก และ นวนิยายประเภทรักโศก (กุหลาบ มลลิกะมาส, 2522: 34-39)

ส่วนสุพรรณิ วราทร (2519: 1-20) ได้ให้ความหมายของนวนิยายเอาไว้ว่า นวนิยายเป็นศัพท์ ใหม่ในภาษาไทยที่คิดขึ้นสำหรับเรียกรวบรวมกรรมประเภทเรื่องสมมติหรือบันเทิงคดี (Fiction) ที่เป็น ร้อยแก้วแบบพรรณนาโวหาร ซึ่งในภาษาไทยแต่เดิมเรียกว่าเรื่องอ่านเล่นหรือเรื่องประโลมโลก และ ได้จำแนกประเภทของนวนิยายทั้งหมดออกเป็น 11 ประเภท คือ นวนิยายรัก นวนิยายสะท้อนสังคม นวนิยายแสดงข้อคิดหรือปัญหา นวนิยายชีวิตโลดโผน อาชญาวิทยา นวนิยายผจญภัย ทัศนียา นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ นวนิยายการเมือง นวนิยายอิงพุทธศาสนา และนวนิยายเชิงวิทยาศาสตร์

นวนิยายสืบสวนสอบสวน เป็นนวนิยายที่มักจะเกี่ยวข้องกับอาชญากรรมหรือการฆาตกรรม ที่สามารถคลี่คลายได้ภายในหลังจากการสืบสวนของนักสืบ ผู้เขียนนวนิยายประเภทนี้ มักจะผูกปม เรื่องให้ซับซ้อนและค่อยๆคลายออกมาทีละปมผ่านการเสาะหาความจริงจากร่องรอยต่างๆที่ปรากฏ ของนักสืบผู้ดำเนินเรื่อง จนปมทั้งหมดถูกคลี่คลายออกมาในตอนสุดท้าย เพื่อสร้างความตื่นเต้นและ ระทึกใจให้แก่ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสนใจและอ่านไปจนจบ

นวนิยายสืบสวนสอบสวนที่มีชื่อเสียงนั้นมีอยู่มากมาย หลากหลายตามท้องถิ่นต่างๆ เช่น ของตะวันตกคือเรื่อง เซอร์ลอคโฮมส์ ของเซอร์ อาเธอร์ โคนัน ดอยล์, นวนิยายชุด เจมส์บอนด์ 007 ของเอียนเฟลมมิ่ง ของประเทศไทยคือ เรื่อง นิทานทองอิน พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระ ปรเมนทรมหาอานันทมหิดลเจ้าอยู่หัว, แพรดำ ของหลวงสารานุกรม, เล็บครุฑ ของพนมเทียน ในส่วนของประเทศ จีนคือ ตี๋เหรินเจี๋ย ของเฉียนเยี้ยวชิว, เจาะจิตฆาตกร (วินเนี้ยจู้) ของเหลยหมี่ และยอดตุลาการ ราชวงศ์ซ่ง ของเงินหลินเซิน

นวนิยายแปลจีนแนวสืบสวนสอบสวนชุด “สืบयोग” เป็นผลงานการประพันธ์ของ ผานลั่ว นักเขียนชาวไต้หวัน แปลเป็นภาษาไทยโดย รามิ และสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์ นวนิยายชุดสืบयोगนี้

เป็นผลงานที่แตกต่างออกไปอย่างเป็นพิเศษของผานลั่ว เนื่องจากผลงานโดยปกติของผานลั่วจะอยู่ในประเภทนวนิยายมหัศจรรย์ (แฟนตาซี) ในเมืองหรือเรื่องเหนือธรรมชาติ ผลงานนวนิยายชุดของเธอ “เทียนซือจื่อเว่ย” หรือชื่อที่ตีพิมพ์ในประเทศไทยว่า “เทียนซือ คู่ป่วนผจญวิญญูณ” ซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในไต้หวัน จนมีการตีพิมพ์กว่าสามภาครวม 30 เล่ม นวนิยายชุดสี่สยงก็เช่นเดียวกัน แม้ว่านวนิยายชุดนี้จะเพิ่งเริ่มตีพิมพ์จำหน่ายในไต้หวันในปี พ.ศ. 2557 ซึ่งถือว่าทั้งช่วงจากนวนิยายชุดเทียนซือจื่อเว่ยนานกว่าห้าปี แต่ทว่ากระแสความนิยมของนวนิยายชุดสี่สยงกลับกว้างขวางกว่า โดยสังเกตได้จากการถูกซื้อลิขสิทธิ์นวนิยายไปตีพิมพ์เป็นภาษาเกาหลี ภาษาเวียดนาม และภาษาไทย ทั้งยังรวมไปถึงการวางขายแบบอีบุ๊ก (e-book) ในอินเทอร์เน็ตของประเทศไทยอีกด้วย

นวนิยายแปลจินชุด สี่สยง เป็นนิยายสืบสวนสอบสวนขนาดยาวเรื่องแรกของผานลั่วที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องเหนือธรรมชาติเหมือนเรื่องอื่นของเธอ เรื่องราวของนวนิยายชุดนี้เกี่ยวกับการร่วมสืบคดีอาชญากรรมและไขปริศนาของชายหนุ่มสองคนที่ถือตนเป็นพี่น้องกันหลังจากบังเอิญได้พบพานและพากันฝ่าฟันสิ่งต่าง ๆ รวมถึงเหตุการณ์อันตรายมาด้วยกัน คนหนึ่งคือ กวนหู่ นายตำรวจแผนกอาชญากรรม อีกคนหนึ่งคือ จางเยียนโต เจ้าของบาร์ที่อยู่ใกล้ๆกรมตำรวจ แม้ว่าจะถือคำเป็นพี่น้องกัน แต่ด้วยนิสัยที่ต่างกันอย่างมากทำให้พวกเขามีเรื่องทะเลาะกันบ่อย ๆ

นวนิยายแปลจินชุดนี้มีด้วยกันทั้งหมดสองภาค ภาคละหกเล่ม เกี่ยวข้องกับการสืบสวนและไขคดีต่างๆ โดยภาคแรกได้รับการตีพิมพ์เป็นภาษาไทยครบถ้วนแล้วทั้งหกเล่ม ประกอบไปด้วยตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ศพนางฟ้า :

กวนหู่ ตำรวจหนุ่มประจำฝ่ายอาชญากรรม ถูกแฟนสาว เย่เพยเพย ถูกบอกลักในบาร์เนอร์วานา เนื่องจากเขาผิติดเธอและให้ความสนใจกับการทำคดีมากกว่าความสัมพันธ์ของพวกเขาสองคน ทำให้ในที่สุดเธอหมดความอดทนและบอกลักเขา ที่บาร์แห่งนี้ทำให้กวนหู่ได้รู้จักกับจางเยียนโต เจ้าของบาร์ที่มีบุคลิกดูเย็นชาและลึกลับ แต่เมื่อได้สนทนากวนหู่ก็ได้รู้ว่าแท้จริงแล้วจางเยียนโตนั้นเป็นคนที่กวนอารมณ์มากถึงที่สุด ในวันเดียวกันนั้นแทนที่กวนหู่จะได้กลับไปพักผ่อนหลังโดนแฟนสาวบอกลัก เขากลับต้องออกไปทำคดีใหม่ที่ที่โดนเรียกตัว ณ ที่เกิดเหตุกวนหู่พบว่า ผู้เสียชีวิตนั้นตกลงมาจากห้องพักของเธอบนชั้นหก แต่ไม่อาจทราบทันทีว่าเป็นการฆ่าตัวตายหรือฆาตกรรมกันแน่ เนื่องจากร่างกายของเธอนั้นบิดเบี้ยวแปลกประหลาด ข้าตัวเธอเองยังแต่งกายด้วยชุดนางรำโบราณอย่างสวยงามอีกด้วย คดีนี้เกือบถูกสรุปลงว่าเป็นฆ่าตัวตายแล้วถ้าหากจางเยียนโตไม่ได้เข้ามาร่วมเสนอความคิดทำให้เขาเกิดความสับสนและเริ่มต้นสืบคดีนี้อย่างจริงจัง

เมื่อการสืบคดีนี้ดำเนินไปได้ระยะหนึ่ง กวนหู่และจางเยียนโตก็ได้เพื่อนร่วมสืบคดีเพิ่มเติม คือ เซี่ยหลิงอวี่นที่เป็นนักข่าวและเย่เพยเพยแฟนเก่าของกวนหู่ พวกเขาพบว่าคดีนี้เกี่ยวข้องกับการสร้าง ลัทธิลวงเพยเทียนว่าจะปลดทุกข์ทุกคนที่ทำตามวิธีการของลัทธิ แต่นั่นก็ไม่ใช่ต้นเหตุที่แท้จริงของคดี ฆาตกรรมที่เกิดขึ้น เพราะที่จริงแล้วเรื่องราวทั้งหมดนั้นเริ่มจากแผนการค้ำวัดอุโบสถของเศรษฐีเจ้า เล่ห์คนหนึ่งที่วางแผนตลบตะแลงเอาไว้เพียงเท่านั้น

ตอนที่ 2 ศพซ่อนกระป๋อง :

ความสัมพันธ์ของกวนหู่และจางเยียนโตดำเนินไปได้ด้วยดี พวกเขาจับถือนันเป็นพี่น้อง กวนหู่คอยเที่ยวไปเที่ยวมาระหว่างบาร์เนอร์วานาและแผนกอาชญากรรมของเขา ทุกอย่างดำเนินไป อย่างปกติ แต่แล้ววันหนึ่งคู่มั่นของคนรู้จักกวนหู่ก็เสียชีวิตอย่างปริศนา กวนหู่ต้องไปปฏิบัติหน้าที่ ตามปกติ แต่ที่มีเพิ่มเติมคือจางเยียนโตเริ่มมีส่วนร่วมในการช่วยเขาสืบสวนมากกว่าที่เคย

สำหรับคดีนี้กวนหู่พบว่าผู้เสียชีวิตนั้นถูกฆาตกรรมอย่างเลือดเย็นและโหดร้ายมาก ร่างกาย ของเขาถูกแทง หน้าท้องของเขาถูกกรีดและนำอวัยวะภายในออกมา ข้างในร่างกายมีมีดถูกทิ้งเอาไว้ คนรู้จักของเขาเล่าให้อย่างหนักที่ต้องเสียคู่มั่นไปอย่างน่าสลด คดีนี้เกือบจะเป็นเพียงคดีฆาตกรรมที่ ต้องหาฆาตกรแบบธรรมดาทั่วไปแล้ว แต่วามันกลับไม่ธรรมดา เมื่อกวนหู่และจางเยียนโตสืบไปจนพบ กับเรื่องราวความขัดแย้งในอดีตที่เกี่ยวข้องกับกระป๋องใส่ปลาของจวนจู่ แทนที่จะมีเพียงแค่ศพเดียว กลับเพิ่มเป็น สองและสาม ผู้ที่เกี่ยวข้องกับคดีนี้ก็เพิ่มมากขึ้นจนวุ่นวายเช่นกัน สุดท้ายพวกเขา ก็สามารถสรุปได้ว่าคดีฆาตกรรมกระป๋องใส่ปลา นี้ แท้จริงแล้วเกี่ยวข้องกับความละโมภโลกมากของคน กลุ่มหนึ่งจนทำลายชีวิตของคนอีกกลุ่มหนึ่ง ความแค้นจากอดีตส่งผลให้มาเป็นคดีฆาตกรรมอัน น่าสยดสยองในปัจจุบันนี้เอง

ตอนที่ 3 ศพคืนชีพ :

กวนหู่ยอมรับและเคารพจางเยียนโตในฐานะพี่ใหญ่มากขึ้น พวกเขาเป็นเสมือนพี่น้องที่โตมา จากท้องแม่เดียวกัน คอยห่วงใยแต่ก็ไม่วามมีขัดแย้งกันบางครั้ง พวกเขายังคงใช้ชีวิตปกติเช่นเดิม จนกระทั่งมีโอกาสได้ไปเที่ยวเยอรมันตามคำชวนของเย่เพยเพย การเดินทางครั้งนี้กลับไม่ได้เป็นเพียง แค่การท่องเที่ยวทั่วไป เมื่อมีการจี้เครื่องบินเกิดขึ้นบนเที่ยวบินที่พวกเขาโดยสาร กวนหู่ จางเยียนโต เย่เพยเพย และเซี่ยหลิงอวี่นพยายามแก้สถานการณ์บนเครื่องบินตามความสามารถของพวกเขาเท่าที่ จะทำได้ และเพื่อที่จะจัดการกับโจรจี้เครื่องบิน กวนหู่จึงได้ลงไปห้องเก็บสัมภาระใต้ท้องเครื่องบิน กวนหู่ต่อสู้กับผู้ร้ายที่คาดว่าจะมีระเบิดอยู่กับตัวจนไปเจอเข้ากับโลงศพที่เปิดอยู่ คราแรกกวนหู่คิดว่า เป็นเพียงการเคลื่อนย้ายศพทั่วไป ทว่าเมื่อการต่อสู้และขัดขวางการจี้เครื่องบินจบลง ตำรวจสากล

ที่โดยสารมาเครื่องบินลำเดียวกันกับพวกเขากลับเชิญให้พวกเขาไปให้ปากคำเพิ่มเติมและตรวจสอบสุขภาพที่โรงพยาบาล และเพราะเหตุนี้เอง ทำให้พวกกวนหูได้รู้ว่า ศพที่เขาเจอบนเครื่องบินนั้น แท้จริงแล้วเป็นศพที่อยู่ในการทดลองฉีดสารเพื่อฟื้นคืนชีพหรือซอมบี้มันเอง

กวนหูที่อยากจะเที่ยวพักร้อนจึงต้องเปลี่ยนแผน เมื่อร่างกายของเขาเสี่ยงติดเชื้อจากสารอันตรายที่เวลานั้น เขาจึงต้องออกตามหายาแก้พิษมารักษาให้ได้ พร้อมกับนี้พวกเขายังต้องต่อสู้กับศัตรูหน้าใหม่และตำรวจสากลที่น่าสงสัยว่าจะเกี่ยวข้องกับการทดลองฟื้นคืนชีพให้ศพปริศนาอีกด้วย

ตอนที่ 4 ศพพิพากษา :

ความสัมพันธ์ของพี่น้องกวนหูกับจางเยียนโต่เริ่มสั่นคลอนเมื่อพี่ใหญ่อย่างเยียนโต่เผยเรื่องราวความจริงในอดีตอันน่าตกใจ กวนหูเสียศูนย์ไปกับความจริงที่ได้รับรู้อยู่พักใหญ่ แต่ความเชื่อมั่นในตัวจางเยียนโต่ของกวนหูนั้นมีมากกว่าความเสียใจ เขาจึงยังเที่ยวไปเที่ยวมาระหว่างบาร์เนอร์วานาและกรมตำรวจเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นเช่นเดิม จางเยียนโต่ที่ตอนแรกกลัวที่จะเข้าหน้ากับกวนหูไม่ติด เมื่อเห็นว่ากวนหูเป็นเช่นนี้แล้วเขาจึงกล้าที่จะละทิ้งความกังวลและกลับมาเป็นพี่ใหญ่ของกวนหูเหมือนเดิม สองพี่น้องใช้เวลาพูดคุยเปิดอกในบาร์เนอร์วานาเป็นปกติ กระทั่งมีหญิงสาวอ้างตัวเป็นญาติของเสี่ยวเว่ยพนักงานในบาร์มาขอความช่วยเหลือ หล่อนอ้างว่าติดต่อกับเสี่ยวเว่ยไม่ได้ แต่ต้องการความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนจึงเข้ามาที่บาร์แห่งนี้ ในฐานะตำรวจกวนหูจึงร่วมมือให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่

สิ่งที่เธอต้องการให้ช่วยเหลือคือขอให้เขาจัดการเสียงที่ดังขึ้นภายในห้องใต้ดินที่บ้านเช่าของเธอ ตำแหน่งที่ตั้งและตัวบ้านของเธอดูปลื้มใจและห่างไกลจนกวนหูรู้สึกสงสัย แต่เขาก็ไม่ปฏิเสธคำขอร้องนั้นจึงได้ลงไปตรวจสอบห้องใต้ดินพร้อมกับเธอ ทว่าแทนที่ห้องใต้ดินนั้นจะมีแต่พวกหนูที่วิ่งไปมาเพียงอย่างเดียว กลับมีร่างของมนุษย์ที่เนาเปื่อยจนเหลือแต่เพียงโครงกระดูกอยู่ ณ ที่แห่งนั้นด้วย

ปริศนาเริ่มขึ้นจากการพบโครงกระดูกนี้ หลังจากที่กวนหูส่งเรื่องนี้ไปแผนกอาชญากรรมเพื่อตรวจสอบ ก็มีคดีตำรวจเสียชีวิตอย่างน่าสงสัยเพิ่มขึ้น โดยผู้ที่เสียชีวิตต่างล้วนเคยเป็นทีมตำรวจที่เคยทำคดีพิพากษามาก่อนทั้งสิ้น นอกจากนี้เสี่ยวเว่ยพนักงานในบาร์ของจางเยียนโต่ก็ตกเป็นผู้ต้องสงสัยด้วยนิยายที่เขาแตงนั้นมีเรื่องราวฆาตกรรมที่ตรงกับเหตุการณ์ตำรวจเสียชีวิตเกือบทั้งหมดคดีอาชญากรรมครั้งนี้จึงยุ่งยากและพัวพันกับหลายสิ่งจนน่าปวดหัวมากกว่าที่กวนหูคิดเอาไว้

ตอนที่ 5 ศพคุณไสย :

จางเยียนโต่หายตัวไปหลังจากจบคดีศพพิพากษา เหลือเพียงแต่กวนหูที่ยังทำงานในกรมตำรวจเช่นเดิม การดำเนินงานของกวนหูเป็นไปอย่างปกติ มีคดีอาชญากรรมใหม่เข้ามาให้เขาได้สืบคดี หนึ่งในนั้นคือคดีชาวตะวันตกฆ่าตัวตายในพื้นที่ของเขา สภาพศพของชายคนนั้นน่าสยดสยองสำหรับกวนหูและคนอื่น ๆ มีการคาดการว่าผู้ตายใช้มีสั้นแทงและผ่าท้องตัวเอง ภายในมีแมลงและหนอนนับไม่ถ้วน เหมือนกับโดนคุณไสย ซ้ำก่อนหน้าคดีนี้ยังมีคดีพยาบาลที่จู่ๆคลุ้มคลั่งและฆ่าตัวตายในลักษณะที่คล้ายกัน มีแมลงและหนอนพิษอยู่บนร่างกายของเธอไม่ต่างอะไรกับคดีชาวตะวันตกคนนี้ แต่คดีเหล่านั้นจะไม่เป็นปัญหาใหญ่สำหรับกวนหู ถ้าบรรดาคนรู้จักของเขาอย่างเย่เฟยเฟย เชี่ยวหลิงอวี่นได้หายตัวไปในเวลาเดียวกันกับคดีนี้ เขาจึงต้องจำสืบคดีและตามหาพวกเธอไปด้วยในคราวเดียวกัน

แต่เรื่องแย่งที่สุดสำหรับกวนหูคือเขาถูกใส่ร้ายความสมทบคบคิดกับผู้ร้ายคดีฆาตกรรมในระหว่างที่เขาออกสืบและตามหาพรรคพวก จากที่เป็นตำรวจแผนกอาชญากรรมเขาก็กลับกลายเป็นผู้ร้ายให้คนในแผนกเดียวกันนำจับเสียอย่างนั้น กวนหูจึงไม่มีทางเลือกนอกจากหนีไปพร้อมกับจางเยียนโต่ที่เพิ่งพบเจอและหาหลักฐานมายืนยันความบริสุทธิ์ของตัวเองเพียงให้จนได้

ตอนที่ 6 ศพนำทาง :

กวนหูและจางเยียนโต่พากันหลบหนีและฝ่าฟันอุปสรรคที่พวกเขาเจอระหว่างทางที่หลบหนีมาจนเกือบจะไม่รอด คดีของพวกกวนหูก็ถูกใส่ความและมีรายงานเพิ่มขึ้นจนน่าโมโห นอกจากจะต้องหนีตำรวจที่เคยเป็นพรรคพวกเดียวกันจนหัวซุกหัวซุนแล้ว กวนหูยังต้องมารับมือกับศัตรูเก่าแก่ของจางเยียนโต่ที่ปรากฏตัวขึ้นมากะทันหัน แม้ว่าคราวนี้กวนหูไม่จำเป็นต้องไขคดีอาชญากรรมสยดสยองเหมือนแต่ก่อน แต่เขาจำต้องเข้าร่วมการต่อสู้และตามหาเข็มทิศชี้หนทางที่เชื่อกันว่าสามารถชี้ตำแหน่งสมบัติโบราณอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การหลบหนีครั้งนี้นอกจากจะทำให้กวนหูและจางเยียนโต่ต้องมารับมือกับศัตรูในอดีตของจางเยียนโต่แล้ว เย่เฟยเฟยและเชี่ยวหลิงอวี่นที่เคยหายตัวไปก็จับพลัดจับผลูมาร่วมเสี่ยงอันตรายในครั้งนี้ด้วย เพราะฉะนั้นแล้วนอกจากจะต้องจัดการกับศัตรูที่อยากจะคาตเดา กวนหูยังต้องคอยปกป้องคนของเขาอย่างถึงที่สุดอีกด้วย

จากการศึกษาเบื้องต้นผู้ศึกษาพบว่า การวางโครงสร้างการเล่าเรื่องตามองค์ประกอบสากลของนวนิยายสืบสวนสอบสวน จะมีลักษณะองค์ประกอบเป็นไปตามกลวิธีการสร้างโครงเรื่องนวนิยายสืบสวนของนาฏองศ์ พวงสมบัติ (2555: 8-10) ดังนี้

1. การเปิดเรื่อง เสนอปัญหาจากคติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในเรื่อง

2. กลวิธีการดำเนินเรื่อง เรื่องราวจะดำเนินไปตามแนวทางและกลวิธีการสืบสวนของนักสืบ เพื่อหาความจริง และการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการดำเนินเรื่อง เช่น

2.1 กลวิธีสร้างความขัดแย้งของมนุษย์กับมนุษย์ที่เกิดจากกิเลส ความรัก ความโกรธ ความโลภ และความหลงสร้างให้เกิดเรื่องราวต่าง ๆ

2.2 กลวิธีการดำเนินเรื่อง ที่จะดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ และการดำเนินเรื่องย้อนหลังเพื่อให้ผู้อ่านได้คำตอบจากคำถามที่เกิดขึ้นตลอดการดำเนินเรื่องจากคำอธิบายของนักสืบ ที่จะเปิดเผยผู้ร้าย แรงจูงใจ และวิธีการที่ใช้ก่อคดีรวมทั้งความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่องจะได้รับการคลี่คลาย

2.3 กลวิธีการดำเนินเรื่องเพื่อเพื่อสร้างความสนใจ ทั้งสร้างความกระหายใคร่รู้ให้ผู้อ่านอย่างการเปิดเผยรายละเอียดต่าง ๆ ทีละเล็กละน้อย การใช้ลางบอกเหตุและการใช้เหตุการณ์ประจวบเหมาะเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความซับซ้อนให้เรื่องราวน่าสนใจมากขึ้น

3. การปิดเรื่อง ปมปัญหา หรือคติอาชญากรรมที่เกิดขึ้นทั้งหมดจะคลี่คลาย นักสืบจะเป็นผู้เปิดเผยตัวร้าย อธิบายแรงจูงใจในการก่อเหตุ และกลวิธีการสืบสวนตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งคำตอบของคดีที่เกิดขึ้นทั้งหมดอาจจะเป็นสิ่งที่ผู้อ่านคาดไม่ถึง

นวนิยายชุดสืบสายอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษา ได้ดำเนินตามองค์ประกอบที่กล่าวมาเบื้องต้นทุกประการ โดยจะเห็นได้จากการนำองค์ประกอบดังกล่าวไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเนื้อหาของนวนิยายทั้งสองตอน ดังนี้

1.) การเปิดเรื่อง

ในตอนศพซ่อนกระบี่และตอนศพพิพากษาจะเปิดเรื่องด้วยการย้อนอดีตของตัวละครและต่อเนื่องด้วยคติอาชญากรรมหรือคดีฆาตกรรมตามมา

2.) กลวิธีการดำเนินเรื่อง

ในตอนศพซ่อนกระบี่และตอนศพพิพากษามีการใช้กลวิธีการดำเนินเรื่องหลายรูปแบบ ทั้งการสร้าง ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์และการสร้างความตื่นเต้นเร้าใจให้แก่ผู้อ่านผ่านการดำเนินการสืบสวนสอบสวนของตัวละครหลัก

3.) การปิดเรื่อง

ทั้งสองตอนได้ปิดเรื่องด้วยการที่ตัวละครหลักสามารถสืบสวนและเฉลยวิธีการทำอาชญากรรมพร้อมจับกุมผู้ร้ายที่ก่อคดีในเรื่องได้

นอกจากนี้ยังมีการนำเอาความเชื่อและตำนานเรื่องเล่าต่าง ๆ ของจีนเข้ามาสอดแทรกเป็นแก่นเรื่องและมีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินเรื่องอย่างการเป็นรูปแบบคดีหรือรูปแบบการฆาตกรรมที่ฆาตกรได้สรรสร้างขึ้นมา ตัวอย่างเช่น การใช้ตำนานกระบี่ไล่ปลาของจวนจูเป็นรูปแบบฆาตกรรมในนวนิยายตอนศพซ่อนกระบี่ เป็นต้น

ด้วยความน่าสนใจเหล่านี้ ผู้ศึกษาจึงคิดจะศึกษาให้เห็นลักษณะเด่นของโครงสร้าง กลวิธีการเล่าเรื่องแบบสืบสวนสอบสวนและการใช้ตำนานความเชื่อของจีนโบราณประกอบการเขียนของนวนิยายแปลจีนชุดสี่สยอง โดยเลือก ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษา เป็นหัวข้อหลักในการศึกษาครั้งนี้เพื่อข้อมูลที่ละเอียดและชัดเจนมากที่สุด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องในฐานะนวนิยายสืบสวนสอบสวนของนวนิยายแปลจีนชุด “สี่สยอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษา”
2. เพื่อศึกษาการใช้ตำนานเรื่องเล่าของจีนในนวนิยายแปลจีนชุด “สี่สยอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษา”

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาจะ ศึกษาองค์ประกอบโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบนวนิยายสืบสวนสอบสวนและตำนานเรื่องเล่าของจีนที่ปรากฏในนวนิยายแปลจีนชุดสี่สยอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษาของ ผานลั่ว จากฉบับแปลเป็นภาษาไทยโดย รามิ (Rami) จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์สถาพรบุ๊คส์ พ.ศ.2558

วิธีการดำเนินงานวิจัย

1. เลือกเรื่องที่จะวิจัยและกำหนดโครงร่างวิจัย
2. กำหนดความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา พร้อมทั้งวัตถุประสงค์ ขอบเขตการศึกษา และวิธีการศึกษา
3. ศึกษาทฤษฎีทางวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูล

4. วิเคราะห์นวนิยายแปลจินชุดสืบสายอง ตอนศพซ่อนกระปี่ และตอนศพพิพากษา อย่างละเอียดในด้านองค์ประกอบโครงสร้างการเล่าเรื่องแบบนวนิยายสืบสวนสอบสวนและการใช้ตำนานเรื่องเล่าของจีนตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้
5. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เข้าใจลักษณะเด่น ความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ และโครงสร้างนวนิยายแบบสืบสวนสอบสวน ที่ปรากฏในนวนิยายแปลจินชุด สืบสายอง
2. ทำให้เข้าใจกลวิธีการสร้างเรื่องราวด้วยการนำตำนานจีนเข้ามาประกอบเป็นเนื้อเรื่องของนวนิยาย

การทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องและการใช้ตำนานจีนในนวนิยายแปลจินชุด สืบสายอง ตอน ศพพิพากษา มีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับนวนิยายสืบสวนสอบสวน (อาชุนิยาย)

เนื่องจากวรรณนวนิยายแปลจินชุด สืบสายอง ตอน ศพพิพากษา ได้ใช้กลวิธีการเขียนที่มีองค์ประกอบของนวนิยายแบบสืบสวนสอบสวนอย่างครบถ้วน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอใช้หลักการความรู้เกี่ยวกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนมาเป็นกรอบความคิดและทฤษฎีในการศึกษาและอธิบายความหมายเกี่ยวกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนหรืออาชุนิยาย ดังนี้

กอบกุล อิงคุทานนท์ (ม.ป.ป.: 30) ได้กล่าวว่าอาชุนิยายและนิยายสืบสวนสอบสวนเป็นนวนิยายที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการฆาตกรรม และการ สืบหาฆาตกร การสืบคดีต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยการพิสูจน์ และหาหลักฐานประกอบการใช้ความสังเกตและไหวพริบ และวรรณกรรมนักสืบและอาชุนิยาย (Detective and Mystery story) เป็นประเภทหนึ่งของนวนิยายและเรื่องสั้นซึ่งมักเกี่ยวข้องกับอาชญากรรม หรือฆาตกรรมที่ถูกคลี่คลายคดีด้วยการสืบสวนของนักสืบ เนื้อเรื่องมักจะลึกลับ ซึ่งตัวเอกที่เป็นนักสืบจะต้องคลี่คลายคดี จากร่องรอยหรือเงื่อนงำที่มีอยู่ และแกะรอยเพื่อแก้ปมคดีซึ่งเรื่องราวเช่นนี้เป็นที่ยอมรับกันว่าตรงตามเรื่องนักสืบ แม้ว่าในทางปฏิบัติอาจมีหลากหลาย เช่น การฆาตตัวนักสืบหรือฆาตฆวนการ คลี่คลายเงื่อนปมร่องรอยตั้งแต่ต้น ซึ่งก็จะทำให้กลายเป็นรูปอาชุนิยายไป โดยมีความลึกลับที่ต้องหาร่องรอยเอาเอง เนื้อเรื่องลึกลับที่ต้องสืบสาวร่องรอยให้ได้ ตลอดจนมีความเชี่ยวชาญวิญญูเป็นส่วนสำคัญของอาชุนิยาย และมักเป็นเรื่อง

เกี่ยวกับนักสอดแนม การล้วงความลับทางทหาร หรือการถูกตามล่าซึ่งไม่จำเป็นว่าจะต้องมีนักสืบเป็นตัวเอกเสมอไป

เจือ สตะเวทิน (2510: 83-84) ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับนวนิยายสืบสวนสอบสวนเอาไว้ ในหนังสือ “ศิลปะการประพันธ์” ว่า นวนิยายประเภทนักสืบและอาชญากรรม (Detective and Crime Novel) คือเรื่องเกี่ยวกับจารกรรมหรือเรื่องการสืบสวน เรามักจะเรียกตัวเอกของเรื่องว่า ‘สายลับ’ หรือ ‘นักสืบ’ โดยมากมักเป็นตำรวจหรือทหารที่เป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติและความสามารถทางการสืบสวน เรื่องประเภทนี้มักจะลึกลับซับซ้อนหรือมีปริศนาทำให้ผู้อ่านฉงนสนเท่ห์และค่อยๆ คลายปมไปที่ละน้อย ๆ พฤติกรรมของตัวละครเรื่องประเภทนี้มักจะแปลกๆ เช่น จับเป็นตัวประกัน เพื่อเรียกค่าไถ่ หรือการทำการจารกรรมด้วยการตั้งตัวเป็นอั้งยี่หรือซ่องโจร ตัวอย่างเรื่องประเภทนี้ เช่น เซอร์ลอร์ดโคโฮมส์ ฟุแมนจู ผู้ร้ายผู้ดี เป็นต้น

ส่วนมานูเอล คอมรอฟ (อ้างถึงใน สุพรรณิ วราทร, 2519: 9) ก็ได้จำแนกนวนิยายตามเนื้อเรื่องเอาไว้ 15 ประเภท และได้จัดประเภทนวนิยายสืบสวนไว้ใน อาชญากรรมและเรื่องลึกลับ (Detective and Supernatural) และให้คำจำกัดความว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับคดีต่าง ๆ ที่ต้องการสืบสวน มีความลับที่ต้องพิสูจน์

นาฏอนงค์ พวงสมบัติ (2554: 92-99) ได้เขียนบทความ “ลักษณะร่วมของกลวิธีการประพันธ์วรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวนกรณีศึกษา เสี่ยวนักสืบของวินทร์ เลียววาริณ และคินดะอิจิยอน นักสืบของโยโคมิโซะ เซชิ” ในวารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งบทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ “วิเคราะห์วรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวน ของ วินทร์ เลียววาริณ และโยโคมิโซะ เซชิ” วิทยานิพนธ์เรื่องนี้มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะร่วมของกลวิธีการประพันธ์วรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวนที่ส่งผลให้วรรณกรรมแนวนี้ได้รับความนิยม ผลของการวิเคราะห์เปรียบเทียบพบว่ากลวิธีการประพันธ์ ได้แก่ กลวิธีการสร้างโครงเรื่อง กลวิธีการสร้างตัวละครกลวิธีการสร้างฉาก กลวิธีการสร้างแนวคิด และกลวิธีการเล่าเรื่อง มีทั้งลักษณะที่เหมือนกัน คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน ซึ่งลักษณะกลวิธีการประพันธ์ที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ากลวิธีการประพันธ์ที่มีลักษณะเฉพาะในวรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวนส่งผลให้วรรณกรรมแนวนี้ได้รับความนิยม ส่วนกลวิธีการประพันธ์ที่แตกต่างกันก็เป็นลักษณะเฉพาะตนของนักเขียนที่สร้างให้วรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวนชุดนั้นได้รับความนิยมจากผู้อ่านเช่นกัน

2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับวรรณกรรมประเภทสืบสวนสอบสวน

เพ็ญวิภา วัฒนปรีชานนท์ (2550) เขียนวิทยานิพนธ์เรื่อง “กลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร” งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาลักษณะเด่นในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร โดยวิเคราะห์ข้อมูลจากนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่พ.ศ.2536 จนถึง พ.ศ.2549 จำนวน 12 เรื่อง ได้แก่ มาयाตะวัน ด้วยแรงอธิษฐาน เพรงเงา ตั้งไฟใต้น้ำ มนต์จันทร์กลางลิลิต รอยพรหม สืบลับรหัสลับ พรายปรารถนา รหัสหัวใจ ไฟกระจ่างดาว และ แกะรอยรัก จากการวิจัยพบว่า นวนิยายทั้ง 12 เรื่องของกึ่งฉัตรมีคุณค่าในฐานะเป็นนวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนอย่างครบถ้วน กล่าวคือ นวนิยายทุกเรื่องจะนำเสนอปมอาชญากรรมที่หลากหลาย เช่น คดีฆ่าข่มขืน คดีลอบยิง คดีวางระเบิดคดีวางยาพิษ คดีฆาตกรรม การค้าโสเภณี การค้ายาเสพติด เป็นต้น การดำเนินเรื่องในนวนิยายมีความสนุกสนานระทึกใจ ชวนติดตาม ในขณะที่เดียวกันกึ่งฉัตรก็สร้างโครงสร้างโดยผสมผสานแนวความรักเข้ามาด้วยอย่างเหมาะสมกลมกลืน กล่าวคือ เมื่อเปิดเรื่องด้วยปมปัญหาของคดีอาชญากรรมแล้ว กึ่งฉัตรจะสร้างให้ตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงเข้ามามีบทบาทในการสืบค้นข้อมูลร่วมกัน ในระหว่างนี้ทั้งสองก็พัฒนาเรื่องของความรักคู่ขนานกันไปกับการคลี่คลายคดี อาชญากรรม นับตั้งแต่เปิดเรื่องด้วยปัญหาคดีอาชญากรรมที่น่าสงสัยแล้ว กึ่งฉัตรมักสร้างความไขว้เขวโดยให้มีตัวละครที่น่าสงสัยหลายตัว โดยตัวละครเหล่านั้นต่างก็มีแนวโน้มที่เป็นไปได้ในการก่ออาชญากรรมทั้งสิ้น หรือมีฉันทันทีมีการเบี่ยงเบนความสนใจของผู้อ่านไปจากตัวละครที่ก่อ อาชญากรรมที่แท้จริงโดยการสร้างตัวละครให้มีบุคลิกตรงข้ามกับพฤติกรรมที่ยังไม่เปิดเผย กึ่งฉัตรมีวิธีการกระตุ้นความน่าสนใจและน่าติดตามอีกหลายวิธี เช่น เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อ่านรับรู้ทีละน้อย จนกระทั่งในตอนท้ายของทุกเรื่องมีการคลี่คลายเรื่องแบบพลิกความคาดหมาย กล่าวคือ ฆาตกรมักเป็นคนที่คาดไม่ถึงหรือไม่คาดคิดว่าจะเป็นฆาตกรได้ นับเป็นการสร้างความน่าตื่นเต้นที่ได้ผลดีที่สุดอีกวิธีหนึ่งในด้านการสร้างตัวละคร

ณัชชา เอื้ออำนวยชัย (2554) เขียนสารนิพนธ์เรื่อง “นวนิยายสืบสวนสอบสวนเรื่องความลับใต้ทะเลสาบ ของอิงาซีโนะเคโงะ” สารนิพนธ์เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษา นวนิยายเรื่องความลับใต้ทะเลสาบ ของอิงาซีโนะเคโงะ ในด้านเนื้อหาโดยใช้กรอบความคิดเรื่อง นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนเพื่อที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงลักษณะความเป็นนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของนวนิยายเรื่องความลับใต้ทะเลสาบนี้ จากผลการศึกษารูปได้ว่า นวนิยายเรื่องนี้มีลักษณะเนื้อหาและการประกอบสร้างเนื้อหาที่สอดคล้องกับลักษณะของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนอันเป็นสากลครบถ้วนทุกประการ นอกจากนี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาในสังคมประเทศญี่ปุ่นในยุคสมัยที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีอีกด้วย

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้ศึกษาทราบถึงความหมายและแนวทางการศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบต่าง ๆ ของนวนิยายประเภทสืบสวนสอบสวน ตามคำอธิบายของกอบกุล อิงคุทานนท์ (ม.ป.ป.: 30) และ เจือ สตะเวทิน (2510: 83-84) ที่กล่าวไว้ว่านวนิยายประเภทสืบสวนสอบสวน จะประกอบไปด้วยปมปัญหาอย่างคดีความ อาชญากรรมต่าง ๆ และจะถูกคลี่คลายลงด้วยการสืบสวนสอบสวนของนักสืบหรือสายลับที่เป็นตัวละครหลักในตอนท้ายที่สุด ส่วนการศึกษาวรรณกรรมแปลประเภทสืบสวนสอบสวนนั้น จะศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมในด้านของเนื้อหาและโครงสร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ว่า สอดคล้องกับลักษณะของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนสากลหรือไม่ รวมไปถึงการศึกษากลวิธีต่าง ๆ ที่ปรากฏในวรรณกรรม เช่นผลงานของณัชชา เอื้ออำนวยชัย (2554) นาฏอนงค์ พวงสมบัติ (2554) และเพ็ญวิภา วัฒนปรีชานนท์ (2550)

อนึ่ง การศึกษาวรรณกรรมแปลเงินปัจจุบันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนยังมีไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงประสงค์จะศึกษานวนิยายแปลเงินชุด “สืบสายอง” เพื่อให้เห็นถึงรูปแบบการสืบสวนสอบสวนพร้อมกับเพิ่มความรู้เกี่ยวกับตำนานเรื่องเล่าของจีน และรวมไปถึงการมองสังคมได้ห้วงในปัจจุบันที่ปรากฏใน นวนิยาย อีกทั้งเป็นการขยายขอบเขตการศึกษาวรรณกรรมแปลเงินให้กว้างยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอเสนอผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ดังนี้

2. โครงสร้างการเล่าเรื่องของนวนิยาย

ในหัวข้อนี้ผู้ศึกษาจะแสดงผลการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องของนวนิยายแปลเงินชุด “สืบสายอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษา” อันได้แก่ การวางโครงสร้างการเล่าเรื่องตามองค์ประกอบสากลของนวนิยายสืบสวนสอบสวน ดังที่นาฏอนงค์ พวงสมบัติ (2555: 8-10) ได้ศึกษาเอาไว้ โดยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของแต่ละเรื่องไปที่ละองค์ประกอบ ดังนี้

2.1 การเปิดเรื่อง

ตอนศพซ่อนกระบี่

ในการเปิดเรื่องของ*ตอนศพซ่อนกระบี่*ไม่ได้เปิดเรื่องจากการเสนอปมปัญหาจากคดีอาชญากรรมทันทีตั้งแต่ตอนต้นของบทแรก แต่เริ่มจากการเล่าความเป็นไปของตัวละครเอกอย่างกวนหู่และจางเยียนโต้ในบาร์เนอร์วานาของจางเยียนโต้ โดยมีกวนหู่กำลังนั่งฟังเพื่อนร่วมงานอย่างซูชิว่วนพูดถึงความหวาดระแวงของเธอนี่มีต่อคู่หมั้นผู้เป็นทนายชื่อดัง จางเยียนโต้ที่ทำงานปกติในบาร์ไปเรื่อย และเย่เพยเพยที่มาช่วยงานสลับกับแกล้งหยอกกวนหู่ และเพราะการแกล้งหยอกของเย่เพยเพยรุนแรงกว่าที่คิดทำให้กวนหู่และจางเยียนโต้ต้องอาสาไปส่งซูชิว่วนที่ห้องพักของเธอ เมื่อไปถึงห้องพักทั้งสองก็ได้พบคดีฆาตกรรมรุนแรง คือการฆาตกรรมโดยการฆ่าแหล่ท้องเงินหมิงฉี

ทนายชื่อดังคู่หมั้นของซูชีช่วยนวนอย่างน่าสยดสยอง ทำให้ปมปัญหาจากคดีอาชญากรรมและการสืบสวนโดยกวนหู่ จางเยียนโต้และแผนกอาชญากรรมเริ่มตั้งต้นขึ้นแต่จุดนี้ ดังที่ผู้เขียนบรรยายว่า

ซูชีช่วยนวนพูดได้ครึ่งเดียวก็ชะงักกึก เพราะเดินเข้าไปถึงหน้าประตูห้องรับแขก ก็เห็นสภาพห้องด้านในเสียก่อน กระเป๋าสะพายใบเล็กที่ถืออยู่ในมือหล่นตุบลงพื้น ยกมือขึ้นปิดปาก ยืนตะลึงค้างอยู่ตรงนั้น

กวนหู่ปิดประตูตามหลัง ได้ยินเสียงซูชีช่วยนวนแปลกๆ ก็รีบวิ่งพรวดพราดเข้ามาดู อึดใจต่อมา ภายพองเลือดก็ปรากฏขึ้นในครรลองสายตา..

พื้นที่ว่างกลางห้องรับแขกเต็มไปด้วยเลือด พื้นห้องรับแขกเต็มไปด้วยเลือดสดๆ ชายคนหนึ่งนอนหงายท่ามกลางทะเลโลหิต

ร่างของเขาบิดงออย่างรุนแรง คงเพราะหวาดกลัวและเจ็บปวดทรมานเกินไป แว่นตากรอบทองหล่นอยู่ข้างๆ ดวงตาเบิกโพลงมองขึ้นไปยังฝ้าเพดาน ในปากมีของยัดไว้ทำให้ใบหน้าบิดเบี้ยวผิดรูป มีคราบเลือดไหลย่อยตรงมุมปาก แต่ไม่ได้มากมายอะไร แขนทั้งสองข้างกางแผ่ออกไปด้านข้าง ปลายเล็บจิกพื้นเนื่องจากพรมอาบย้อมไปด้วยเลือดจึงดูไม่ออกว่าทิ้งรอยขีดข่วนไว้บ้างหรือเปล่า พอมองเลยไป ก็เห็นว่าโดนผ่าแหวกตั้งแต่หน้าอกลงไปถึงท้องน้อยเหมือนผ่าชำแหละศพ หนึ่งท้องที่โดนกรีดอ้ากว้าง เผยให้เห็นเศษซากเลือดเนื้อแดงฉานอยู่ที่ด้านใน

(สืบสยอง ตอน ศพซ่อนกระป๋อง, 2559: 25-26)

จากเนื้อความข้างต้น แสดงให้เห็นว่าปมปัญหาของคดีฆาตกรรมนี้คือการเสียชีวิตอย่างปริศนาของเงินหมิงฉีพร้อมกับสภาพศพที่แปลกประหลาดและน่ากลัว และจากหลักการของโครงสร้างนวนิยายสืบสวนสอบสวน เมื่อมีคดีอาชญากรรมเกิดขึ้นก็เท่ากับเป็นการเปิดเรื่องอย่างเป็นทางการในตอนท้ายของบทแรกนั่นเอง

ตอนศพพิพากษา

ในการเปิดเรื่องของ*ตอนศพพิพากษา*ก็ไม่ได้เปิดเรื่องจากการเสนอปมปัญหาจากคดีอาชญากรรมทันทีตั้งแต่ตอนต้นของบทแรกเช่นเดียวกันกับ*ตอนศพซ่อนกระป๋อง* โดยในตอนนี้ได้เริ่มจากการดำเนินเหตุการณ์ต่อจาก*ตอนศพคืนชีพ* ที่จางเยียนโต้ได้บอกกับกวนหู่ว่าเขาเป็นคนฆ่าพี่ชายของกวนหู่ ทำให้หลังจากกลับจากเยอรมนีกวนหู่ไม่สามารถเลิกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่จางเยียนโต้ได้บอกแก่เขาได้ อีกทั้งเมื่อناقความทรงจำที่เกี่ยวกับพี่ชายในวัยเด็กมารวมกับคำพูดของจางเยียนโต้ก็ยิ่งทำให้กวนหู่ทึ่งใจเชื่อไปครั้งหนึ่ง แต่สุดท้ายแล้วเขาก็ปิดเรื่องเหล่านั้นตกลงไปและเลือกที่จะปรับความเข้าใจกับจางเยียนโต้ไม่ให้อีกฝ่ายคิดมากและพวกเขาาก็กลับมาเป็นพี่น้องกันเช่นเดิม

ด้วยเหตุผลข้างต้นนี้ทำให้ปมปัญหาจากคดีอาชญากรรมจึงได้มาเริ่มต้นในตอนท้ายของบทแรกและตอนต้นของบทที่สอง คือในวันต่อมาหลังจากกวนหมู่และจางเยียนโต่จับปัญหากันก็มีหญิงสาวปริศนามาตามหาเสี่ยวเว่ยลูกน้องของจางเยียนโต่ หญิงสาวได้ขอความช่วยเหลือจากพวกกวนหมู่ให้ไปช่วยจัดการเรื่องที่บ้านเช่าของเธอ แต่เมื่อกวนหมู่ลงไปช่วยสำรวจชั้นใต้ดินของบ้านเช่าเขาก็พบกับร่างเฒ่าเปื่อยที่เหลือแต่เพียงโครงกระดูกและหีบสี่เหลี่ยมสีทองเท่านั้น กวนหมู่สำรวจและเก็บหลักฐานเกี่ยวกับโครงกระดูกนั้นจนไม่รู้ตัวว่าถูกขังเอาไว้ในชั้นใต้ดิน เมื่อขึ้นมาได้เขาก็ได้รับข่าวจากกองอาชญากรรมว่ามีคดีตำรวจทำร้ายคนเกิดขึ้นในอีกสถานที่หนึ่ง

จากความรู้ผิวเผินที่เรียนรู้มาจากซูชิงเยียน กวนหมู่ประเมินด้วยสายตาว่าโครงกระดูกตรงหน้าเป็นเพศชาย ดูจากระดับการเฒ่าเปื่อยน่าจะเป็นศพเก่าหลายปี ผิวนอกของโครงกระดูกไม่มีบาดแผลภายนอกที่เห็นได้ชัดเจน เขาถ่ายโครงกระดูกจากมุมต่าง ๆ ตอนเดินไปทางหัวก็เห็นหีบทรงสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ สีทองวางอยู่ด้านข้างฝาหีบปิดสนิท กวนหมู่ไม่ได้แตะต้องมัน เพราะกลัวจะทำลายวัตถุพยานในที่เกิดเหตุ (สี่บสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 40)

“ผู้ตายชื่อหลัวหลิน อายุห้าสิบปี เคยรับผิดชอบคดีอาชญากรรมในกรมตำรวจ ต่อมาถูกย้ายไปทำงานที่สถานีตำรวจ บ้านของเขาอยู่ห่างจากที่นี่หนึ่งกิโลเมตร ด้านการงาน ถึงหลัวหลินจะไม่ได้มีความดีความชอบ แต่ก็ไม่เคยทำ ความผิด ช่วงนี้เขาขอลาพักเพราะลูกสาวจะแต่งงาน วันนี้ตอนเดินผ่านแถวนี้ จู่ ๆ เขาก็จู่โจมผู้หญิงที่กำลังรถไฟเขียวอยู่ข้างทาง และแย่งทารกในอ้อมแขนของเธอ ตอนหลบหนีมันแต่ตกใจไม่มองทาง จนโดนรถบรรทุกชนตายคาที่ ทารกถูกส่งไปโรงพยาบาลแล้ว ตอนนี้อยู่สรีรูปอาการบาดเจ็บไม่ได้”

(สี่บสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 52)

จากเนื้อความทั้งหมดจะเห็นได้ว่า ในตอนศพพิพากษานี้ได้มีการเปิดเรื่องด้วยคดีอาชญากรรมถึงสองคดี อันเป็นสิ่งที่ตัวละครหลักอย่างกวนหมู่และจางเยียนโต่จะต้องทำการสืบสวนต่อไปพร้อม ๆ กันในภายภาคหน้า

2.2 กลวิธีการดำเนินเรื่อง

นวนิยายแปลจีนชุด “สี่บสยอง” มีกลวิธีการดำเนินเรื่องทั้งหมด 3 แบบคือ กลวิธีการสร้างความขัดแย้งของมนุษย์กับมนุษย์, กลวิธีการดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ และกลวิธีการดำเนิน

เรื่องเพื่อเร้าความสนใจ โดยกลวิธีเหล่านี้อาจจะปรากฏสลับไปมาตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น หรืออาจจะปรากฏในการเล่าถึงความหลังของตัวละคร

2.2.1 กลวิธีการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ตอนศพซ่อนกระบี่

ผู้เขียนได้เริ่มดำเนินเรื่องราวหลังเกิดคดีอาชญากรรมโดยการให้ตัวละครเอกได้เริ่มดำเนินการสืบสวนผ่านกลวิธีของพวกเขาตั้งที่หลังจากกวนหมู่ศพของเงินหมิงฉี เขาก็ได้ติดต่อจางเยียนโตที่รออยู่ข้างล่างของตึกเพื่อขอความช่วยเหลือทันทีก่อนจะประสานงานไปยังแผนกอาชญากรรมของเขาและกองพิสูจน์หลักฐานเพื่อมาตรวจสอบสภาพของผู้เสียชีวิตและสถานที่เกิดเหตุ ทั้งกวนหมู่และจางเยียนโตที่พบกระบี่สั้นในท้องของผู้เสียชีวิตต่างก็ลงความเห็นกันว่าคดีนี้ไม่ใช่คดีฆาตกรรมทั่วไป กระบี่สั้นที่ปรากฏท่ามกลางอวัยวะในที่แหลกรากจึงกลายเป็นที่ต้องสงสัยว่าอาจเป็นอาวุธสังหารในคดีนี้ ทั้งกวนหมู่และจางเยียนโตจึงเริ่มแกะรอยคดีนี้จากกระบี่สั้นที่พวกเขาพบ ทว่าก่อนหน้านี้กวนหมู่จะโทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือจากจางเยียนโต ก็มีชายท่าทางประหลาดวิ่งมาชนกับรถของจางเยียนโต ทั้งสองคนต่อสู้กันก่อนที่ชายปริศนาจะแพ้ไป แต่ในตอนหลังชายคนนั้นก็ถูกจับได้และกลายมาเป็นผู้ต้องสงสัยรายแรกของคดีนี้ ดังเนื้อความต่อไปนี้

ผู้ต้องสงสัยมีชื่อว่าหวังเออร์ อายุยี่สิบหกปี ยังไม่แต่งงาน ตั้งร้านขายขนมปัง
แฉงลอยกับพ่อแม่ในย่านที่มีผู้คนคึกคักแถบชานเมือง ธุรกิจการค้าไม่เลวทีเดียว แต่
เนื่องจากปีที่แล้วพื้นที่บริเวณนั้นกำลังจะถูกนำไปพัฒนา จึงก่อให้เกิดปัญหาเรื่อง
ที่ดินและธุรกิจ ครอบครัวหวังตกลงกับบริษัทก่อสร้างริมทรัพย์ไม่ได้ มีเรื่องมีราว
จนถึงขั้นฟ้องศาล

ทนายความของฝ่ายบริษัทก่อสร้างริมทรัพย์ในตอนนั้นก็คือผู้ตายเงินหมิงฉี
ฝีมือว่าความของเงินหมิงฉีทำให้เป็นฝ่ายได้รับชัยชนะในคดีพิพาทครั้งนั้น นอกจาก
ครอบครัวหวังจะได้รับคำสั่งให้โยกย้ายไปที่อื่นแล้ว ยังต้องชำระค่าใช้จ่ายในการ
ฟ้องร้องดำเนินคดีอีกก้อนโต ดังนั้นหวังเออร์มีแรงจูงใจมากพอจะก่อคดีฆาตกรรม

(สืบสยอง ตอน ศพซ่อนกระบี่, 2559: 43)

จากเนื้อความนี้แสดงให้เห็นว่าผู้เขียนได้เริ่มดำเนินเรื่องราวการสืบสวนโดยการใช้อยู่
ความขัดแย้งและความโกรธแค้นระหว่างผู้เสียชีวิตและผู้ต้องสงสัยคนแรกมาอธิบายเพื่อจุดประกาย
ข้อสงสัยให้ตัวละครหลักอย่างกวนหมู่และจางเยียนโตได้ตามสืบ

และนอกจากนี้ การที่งานเขียนโต้วาทีเคราะห์คาดเดาถึงความเป็นไปได้ของวิธีการฆ่า เฉินหมิงฉี ยังทำให้สามารถทราบได้ว่า ผู้เขียนต้องการจะสื่อถึงความรู้สึกที่โกรธแค้นไม่พอใจอย่าง ผິงลี้กของฆาตกรที่มีต่อตัวเฉินหมิงฉี ดังเนื้อความต่อไปนี้

“ถ้าเฉินหมิงฉีโดนแทงซ้ำ ๆ ตั้งหลายทีจนกว่าจะตาย ก็มีโอกาสมากที่หวังเออร์จะเป็นฆาตกร เขาเป็นพวกที่มีสิทธิ์ลงมือฆ่าคนได้ด้วยความรู้ว่า เพราะ เวลาอากาศลุ่มคลั่งกำเริบขึ้นมาจะไม่คิดคำนึงถึงผลลัพธ์เลย แต่ดูจากสถานการณ์ ในตอนนี้ มีคนเล่นตุ๊กตากับกล่องวงจรปิด ในปากผู้ตายยังมีก้อนยางอุดไว้เพื่อไม่ให้ ส่งเสียง ตอนที่ถูกฆาตกรรม เขาเลยร้องขอความช่วยเหลือไม่ได้ ต้องทนรับความ เจ็บปวดทั้งเป็น หลังจากทุกอย่างเสร็จสิ้นแล้ว ฆาตกรยังเอาอาวุธสังหารยัดเข้าไปใน ท้องอีก เหมือนต้องการย้ำเตือนหรือป่าวประกาศให้รู้ถึงการกระทำของตัวเอง ทั้งหมดนี้เห็นได้ชัดว่าเป็นคดีฆาตกรรมที่มีจุดประสงค์ และผ่านการไต่ตรองอย่าง ละเอียดยรอบคอบแล้ว ดังนั้นฆาตกรน่าจะเป็นคนที่มีสภาพจิตใจไม่สมบูรณ์ ซึ่งไม่ตรงกับลักษณะของหวังเออร์สักนิด”

(สี่บสยอง ตอน ศพซ่อนกระป๋อง, 2559: 54)

จากเนื้อความนี้ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของการฆาตกรรมครั้งนี้ พบว่า กระบวนการในการฆ่านั้นเป็นไปอย่างละเอียดและรอบคอบเกินกว่าจะเกิดจากความโกรธแค้นในเรื่อง ของการขัดแย้งในพื้นที่ของหวังเออร์ แต่อาจจะเป็นถึงขั้นความเกลียดชังอย่างรุนแรงจนต้องการให้ เฉินหมิงฉีทรมานอย่างที่สุดจนกว่าจะเสียชีวิต

เรื่องราวดำเนินต่อไปผ่านการสืบสวนของกวนหนู่และจางเยียนโต้ว ในระหว่างการ สืบสวนนี้ได้เกิดคดีฆาตกรรมแบบเดียวกันขึ้นอีกสองคดี โดยผู้เสียชีวิตทั้งสองรายล้วนเกี่ยวข้องกับเฉิน หมิงฉี อีกทั้งยังมีกระป๋องในท้องเช่นเดียวกัน ด้วยเหตุนี้ทั้งสองคนจึงได้ทำการสืบค้นหาที่มาของกระป๋อง เหล่านี้ จนไปพบกับร้านตีเหล็กจวนฮู่ที่อาจเป็นแหล่งที่มาของกระป๋องที่ใช้ฆาตกรรม ร้านจวนฮู่เคยมี ชื่อเสียงในอดีต แต่ปัจจุบันไม่มีใครในครอบครัวจวนที่หลงเหลืออยู่ เนื่องจากจวนฮู่โดนประหาร ลูกชายถูกรถชน ส่วนภรรยาและลูกสาวถูกไฟไหม้คลอกจนเสียชีวิต จากรายละเอียดตรงนี้ผู้เล่าคือ หลิงชราที่อยู่หมู่บ้านเดียวกับจวนฮู่ เธอได้เล่าถึงความเป็นไปของครอบครัวนี้ด้วยน้ำเสียงที่ฉุนเฉียว

“นี่ไม่ใช่เรื่องผี เป็นความจริง! พวกเขาตายโดยไม่ได้รับความยุติธรรม ถึงคน ในครอบครัวนั้นจะมาจากต่างถิ่น แต่ก็อาศัยอยู่ที่นี้มานานหลายปี พวกเราต่างรู้ดีว่า เขาเป็นคนยังไง ไม่มีทางขโมยของของคนอื่นเด็ดขาด เขาโดนใส่ร้ายจนต้องตาย!”

ไม่รู้เป็นเพราะว่าเมื่อก่อนหญิงชราสนิทสนมกับครอบครัวของช่างตีเหล็กมากหรือเปล่า พอพูดถึงเรื่องนี้ก็มีสีหน้าขุ่นเคือง จางเยียนโต่กับกวนหู่ฉวยโอกาสผลัดกันซักถาม ไม่นานก็ถามเรื่องราวที่เกิดขึ้นในตอนนั้นมาได้

(สี่บสยอง ตอน ศพซ่อนกระบี่, 2559: 196)

จากเนื้อความนี้ทำให้ทราบว่านอกจากผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เห็นถึงอารมณ์ความไม่พอใจของผู้คนรอบข้างจวนสู่ต่อสิ่งที่ครอบครัวของเขาเป็นและได้รับแล้ว ยังเป็นการชี้ให้เห็นว่าผู้อ่านได้รู้สึกถึงโอกาสที่คนในตระกูลจวนบางคนกลับมาตามฆ่าผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อแก้แค้นให้กับครอบครัวเนื่องจากตระกูลจวนเป็นตระกูลเดียวที่เกี่ยวข้องกับกระบี่เหล่านั่น

ตอนศพพิพากษา

หลังจากเกิดคดีอาชญากรรมทั้งสองขึ้น นอกจากการบรรยายถึงการสืบสวนและวิเคราะห์เกี่ยวกับคดีของกวนหู่และจางเยียนโต่แล้ว ผู้เขียนก็ไม่ได้ใช้กลวิธีสร้างความขัดแย้งของมนุษย์กับมนุษย์จนกระทั่งถึงตอนที่กวนหู่และจางเยียนโต่จำเป็นต้องไปสืบสวนฟางหวานลี่แม่ของทารกที่ถูกขโมยไปที่โรงพยาบาล ในฉากนี้ได้มีตัวละครที่มีท่าทีเกี่ยวข้องกับคดีปรากฏเพิ่มขึ้นอีกคือ หลินชิงเทียน สามีนางฟางหวานลี่ ซึ่งเขาได้ปรากฏตัวพร้อมกับอารมณ์ที่รุนแรงอันเนื่องมาจากความโกรธที่ภรรยาทำอะไรไม่ได้ตั้งใจเขาจะต้องเสียลูกไปพร้อมกับตำท้อเธอ ตั้งเนื้อความต่อไปนี้

หลังจากเขาเดินวนไปหลายรอบก็มาหยุดตรงหน้าฟางหวานลี่ แล้วแผดเสียงตะคอกใส่เธอ “เธอดูลูกยังงั้นหา! ฉันเคยบอกแล้วว่าหาเรื่องออกจากบ้านให้มันน้อย ๆ หน่อย แต่เธอก็ไม่ฟัง คูลิ เกิดเรื่องแล้วเห็นไหม”

ฟังจากคำพูดของผู้ชายคนนี้แล้ว น่าจะเป็นสามีนางฟางหวานลี่ ในข้อมูลมีระบุชื่อของเขา แต่เวลาฉุกเฉินทุก กวนหู่จึงนึกไม่ออก

แม้โดนคาดคั้น ฟางหวานลี่กลับไม่มีท่าทีหวั่นไหวแม้แต่น้อย ผู้ชายคนนั้นทำท่าจะตำหนิต่อ แต่ชายสูงวัยที่อยู่ด้านข้างพูดเกลี้ยกล่อมเสียก่อน “เรื่องกลายเป็นอย่างนี้แล้ว มาพูดตอนนี้จะมีประโยชน์อะไร หวานลี่เองก็ไม่ได้อยากเจอคนบ้าเสียหน่อย”

“ถ้าไม่ออกจากบ้านจะเจอคนบ้าได้ยังไง ฉันวิ่งรอกอยู่ข้างนอกทั้งวันลำบากเหนื่อยยากแทบตาย เธอแค่อยู่บ้านเลี้ยงลูก ยังก่อเรื่องใหญ่โตได้ขนาดนี้ นี่เธอเป็นเมียประสาอะไรหา!”

(สี่บสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 68)

จากเนื้อความข้างต้นที่ผู้เขียนได้แสดงถึงความขัดแย้งระหว่างหลินซิงเทียนกับ ฟางหว่านลี่ซึ่งเกิดจากความไม่พอใจที่หลินซิงเทียนมีต่อฟางหว่านลี่ผู้เป็นภรรยา ส่งผลให้ฟางหว่านลี่ที่กำลังเศร้าซึมจากการสูญเสียลูกไปรู้สึกแย่งยิ่งกว่าเดิม จนเธอตัดสินใจฆ่าตัวตายในภายหลัง

หลังเกิดเรื่องกับลูก ฟางหว่านลี่ก็มีอาการแปลก ๆ หลินซิงเทียนจึงเป็นคนจัดการเรื่องศพ พ่อแม่ของฟางหว่านลี่อยู่เป็นเพื่อนลูกสาวตลอด คึนนั้นแม่ของฟางหว่านลี่ก็อยู่กับเธอด้วย ส่วนหลินซิงเทียนกับพ่อของฟางหว่านลี่นอนในอีกสองห้องที่เหลือ

ในบ้านเกิดเรื่องใหญ่ขนาดนี้ หลินซิงเทียนจึงนอนหลับไม่สนิท ตื่นมานั่งสูบบุหรี่แต่เช้าตรู่ ใครจะรู้ว่าพอออกมาถึงห้องรับแขก ก็เห็นเงาคนแวบ ๆ ตรงระเบียง ตอนแรกเขาคิดว่าตัวเองตาฟาด แต่แล้วฉุกคิดถึงภรรยาขึ้นมา จึงรีบวิ่งออกไป ใครเล่าจะรู้ว่าคลาดกันแค่มิ่ววินาที ฟางหว่านลี่ก็กระโดดลงจากระเบียงไปเสียก่อน

(สี่บสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 97)

จากเนื้อความข้างต้น สามารถพิจารณาได้ว่าคดีฆ่าตัวตายของฟางหว่านลี่คือผลจากความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ที่เกิดจากความโกรธของหลินซิงเทียนที่มีต่อตัวฟางหว่านลี่เอง

นอกจากนี้ เมื่อกวนหู่และจางเยียนโตสามารถไขคดีไปได้จนถึงเกือบขั้นสุดท้าย ตัวละครหลักอย่างกวนหู่และจางเยียนโตก็เกิดความขัดแย้งกัน เนื่องจากจางเยียนโตโดน อูโกว อริเก๋ายั่วโมโหแกล้งทำเป็นยิงกวนหู่ ทำให้จางเยียนโตเกิดบันดาลโทสะที่รุนแรงและฆ่าคนที่เข้ามาต่อสู้ด้วย จนหมดสิ้น เมื่อกวนหู่ฟื้นขึ้นมาและพบว่าจางเยียนโตผิดสัญญากับเขาว่าจะไม่ฆ่าคนอื่นก็รู้สึกโกรธจางเยียนโตและขับไล่เขาไปด้วยความผิดหวัง

“คุณไม่ได้เป็นคนฆ่าใช่ไหม” เขาถามอย่างคาดหวัง

ท่ามกลางสายลมเย็นเฉียบ จางเยียนโตยื่นประจันหน้ากับกวนหู่อยู่บนดาดฟ้า ลมยังพัดโกรกไม่หยุด จนเสื้อผ้าของทั้งคู่มันสะบัด สายลมยามค่ำคืนชวนให้เหน็บหนาว แต่ก็ไม่อาจลบล้างกลิ่นคาวเลือดและจิตสังหารที่ลอยอยู่ในบรรยากาศ

ครูใหญ่กว่าจางเยียนโตจะพยักหน้า “ผมเป็นคนฆ่าเอง ไม่เหลือแม้แต่คนเดียว”

วินาทีต่อมา กวนหู่ก็ยกปืนในมือขึ้น เขาคำนวณเจตตอนที่เพิ่งฟื้น ปืนเป็อน เลือดเหนียวเหนอะหนะ เขาไม่รู้ว่าปืนเลือดของใคร แต่ไม่ว่าจะเป็นของใครก็ อบอวลไปด้วยกลิ่นความตาย

ปากกระบอกปืนเล็งไปที่จางเยียนโต่ พร้อมกับที่เขาตะคอกเสียงดัง “คุณ เคยรับปากผมว่าต่อไปจะไม่ฆ่าคนอื่นอีก!”

ปืนของจางเยียนโต่เล็งไปที่กวนหู่โดยอัตโนมัติ แต่พอเขารู้สึกตัวก็รีบขว้าง ปืนทิ้งทันที เอ่ยเรียบ ๆ ว่า “ไม่ใช่ ผมแค่รับปาก... ถ้าวันหนึ่งคุณคิดฆ่าผมขึ้นมา ผม จะไม่ฆ่าคุณ”

“ผมยอมให้คุณฆ่าผมเองดีกว่าปล่อยให้คุณลงมือเช่นฆ่าคนเพราะผม”

(สี่บสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 278-279)

อีกทั้งก็ได้ปรากฏการใช้กลวิธีสร้างความขัดแย้งของมนุษย์กับมนุษย์ที่เกิดจากความรัก และความผิดหวัง ผ่านการที่กวนหู่ได้เฉลยข้อเท็จจริงในการเสียชีวิตของภรรยาหันตงเย่วว่าแท้จริง แล้ว เธอไม่ได้เสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุแต่เธอเลือกที่จะฆ่าตัวตายหลังจากผิดหวังในความรักจากชายชู้ ของเธอ เธอจึงเลือกที่จะขับรถลงเหวเพื่อจบชีวิตของตัวเองลงพร้อมกับชายชู้

“คุณอย่าให้ภรรยาที่ทรยศหักหลังคุณไม่ได้ ดังนั้นพอคุณหาตัวชู้รักของเธอเจอ ก็ กระตุ้นให้เขาหลอกใช้ภรรยาของคุณฆ่าคนและแย่งสมบัติ คุณรู้ว่าชู้รักเป็นคนเจ้าชู้ จะช้าหรือเร็วก็ต้องทิ้งภรรยาของคุณเข้าสักวัน สิ่งที่คุณต้องการก็คือจุดจบแบบนี้

“ผมเดาว่าวันนั้นระหว่างที่ตำรวจไล่ตาม พวกเขาสองคนมีปากเสียงกัน ชู้ รักไม่ยอมยกมือ เพราะคนร้ายที่ลงมือฆ่าคนคือภรรยาคุณ ไม่เกี่ยวอะไรกับเขาสักนิด สิ่งที่เขาต้องการมีแค่เงินเท่านั้น แต่ภรรยาคุณอยากหนีไปกับเขา ระหว่างทั้งคู่ ทะเลาะกัน ชู้รักคงสารภาพความจริง ตอนนั้นภรรยาคุณเพิ่งรู้ว่า ที่แท้คนที่เธอ ซาบซึ้งใจมาตลอดกลับเห็นเธอเป็นแค่ตัวอย่างการศึกษาวิจัยทางจิตวิทยาเท่านั้น เธอจึงเลือกขับรถดิ่งลงเหวด้วยความสิ้นหวัง”

“เป็นไปได้! เธอไม่มีทางรู้! ต่อให้เธอก็ไม่มีทางเลือกความตาย เธอต้อง เกลียดฉัน และเลือกที่จะฟ้องฉัน!”

“ศาสตราจารย์หัน ผมคิดว่าในโลกนี้ไม่มีทฤษฎีวิเคราะห์จิตใจที่สมบูรณ์แบบ เพราะจิตใจคนเราคาดเดายากยิ่งกว่าสูตรคณิตศาสตร์ใด ๆ บางที่ตอนรู้ความจริง เธออาจคิดฟ้องคุณก็ได้ แต่ทันทีที่ความสิ้นหวังกลบความโกรธแค้นจนมิด เธอก็

อาจเลือกวิธีการที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง นั่นแปลว่าเธอรักซุ่มมากกว่าคุณ เมื่อ โดนชูรักทรยศ แผนการชั่ว ๆ ของคุณจึงกลายเป็นเรื่องจืดจางมาก”

(สี่บสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 297)

จากเนื้อความทั้งหมดสามารถกล่าวได้ว่า ผู้เขียนได้ใช้กลวิธีการสร้างความขัดแย้งของ มนุษย์กับมนุษย์ที่เกิดจากกิเลส ความรัก ความโกรธ ความโลภ ความหลง เป็นตัวดำเนินเรื่องเพื่อ เชื่อมต่อความต่อเนื่องของรูปคดี อีกทั้งยังใช้เพื่ออธิบายจุดเริ่มต้นหรือให้เบาะแสการก่อ อาชญากรรมต่าง ๆ อีกด้วย

2.2.2 กลวิธีการดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

ตอนศพซ่อนกระป๋อง

ผู้เขียนได้ดำเนินเรื่องตามลำดับเหตุการณ์การฆาตกรรมไปที่ละคดีโดยเขียนบรรยายให้ แต่ละคดีมีสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกันจนอาจทำให้ทั้งตัวละครหลักและตัวผู้อ่านเองสับสนและสงสัยใน คดีเหล่านี้ว่าแท้จริงแล้วจุดเริ่มต้นของการฆาตกรรมนี้มาจากอะไร ผู้ใดเป็นฆาตกรที่แท้จริง และเป็น การสมรู้ร่วมคิดกันหรือไม่ โดยปริศนาที่ผู้เขียนให้มาทั้งหมดจะถูกนำมาคลายปมและเฉลยในตอนท้าย และเข้าสู่การปิดเรื่องในที่สุด ดังตัวอย่างการอธิบายสภาพศพต่อไปนี้

ร่างของเขาบิดงออย่างรุนแรง คงเพราะหวาดกลัวและเจ็บปวดทรมานเกินไป แขนงตากรอบทองหล่นอยู่ข้างๆ ดวงตาเบิกโพลงมองขึ้นไปยังฝ้าเพดาน ในปากมีของ ยัดไว้ทำให้ใบหน้าบิดเบี้ยวผิดรูป มีคราบเลือดไหลย่อยตรงมุมปาก แต่ไม่ได้มากมาย ะไร แขนทั้งสองข้างกางแผ่ออกไปด้านข้าง ปลายเล็บจิกพื้น เนื่องจากพรมอาบ ย้อมไปด้วยเลือดจึงดูไม่ออกว่าทิ้งรอยขีดข่วนไว้บ้างหรือเปล่า พอมองเลยไป ก็เห็น ว่าโดนผ้าแหวกตั้งแต่หน้าอกลงไปถึงท้องน้อยเหมือนผ้าชำแหละศพ หนึ่งท้องที่โดน กรีดอ้ากว้าง เผยให้เห็นเศษซากเลือดเนื้อแดงฉานอยู่ที่ด้านใน

(สี่บสยอง ตอน ศพซ่อนกระป๋อง, 2559: 25-26)

สีระชะของชายคนนั้นก้มมาด้านหน้า จึงทำให้มองเห็นหน้าตาไม่ชัดเจน แกรม ยังมีฝ้าขนหนุยยัดปาก เวลาที่ฝ้าขนหนุยจะกลายเป็นสีแดงฉานทั้งผืน ไม่รู้ว่าเป็น จากแผลภายนอก หรือว่าเลือดที่กระอักออกมาจากปาก เสือเขี้ยวสีขาวของเขาก็อาบ ย้อมไปด้วยสีเลือด ท่อนล่างสวมกางเกงขาวาวซึ่งเปื้อนเลือดเป็นส่วนใหญ่ ท้องโดน ผ่าแหวก อวัยวะภายในถูกกวานสับจนเละ และดูเหมือนจะมีอะไรบางอย่าง

สอดแทรกอยู่ข้างใน เนื่องจากตัวเขานั่งตัวเกือบตรง อวัยวะภายในบางส่วนจึงไหล
ออกมากองแผลอยู่ข้างสะโพก สภาพสยดสยองจนแทบดูไม่ไหว

(สี่บสยอง ตอน ศพซ่อนกระบี่, 2559: 110)

ไม่มีอะไรยึดอยู่ในปากของราชาขง ตอนเขาโดนฆ่าสวมแค่เสื้อเชิ้ตกระดุมเสื้อ
ปลดออก เผยให้เห็นแผลอกบึกบึนที่ดูไม่สมอายุ แต่จากหน้าอกลงไปโดนผ่าแหวก
อวัยวะภายในไหลออกมากองแหมะบนตัก มือสองข้างวางอยู่บนเท้าแขน ศีรษะก้ม
มาข้างหน้า ท่าทางเหมือนกำลังนอนหลับพักผ่อน ไม่มีความเจ็บปวดทรมานทรมานจาก
การโดนกรีดแทงสักนิด

เทียบกับผู้เคราะห์ร้ายสองรายแรก ร่างกายของราชาขงทั้งสูงใหญ่ทั้งแข็งแรง
ลำสัน ถึงแม้จะมีอายุมาก แต่ดูจากรูปร่างแล้ว เขาเป็นคนที่น่าจะมีแรงดั้นรนชัดขึ้น
มากที่สุด แต่ความจริงกลับตรงกันข้าม เขาไม่ได้ดั้นรนเลย เหมือนยังไม่เข้าใจว่าเกิด
อะไรขึ้นก็โดนฆ่าตายก่อนแล้ว

(สี่บสยอง ตอน ศพซ่อนกระบี่, 2559: 168)

จากตัวอย่างเนื้อความข้างต้นทั้งสามเนื้อความที่ผู้เขียนได้เขียนให้สภาพศพแทบจะ
เหมือนกันทั้งหมดนั้นก็เพื่อที่จะให้ผู้อ่านได้มองเห็นถึงจุดร่วมของทั้งสามคดีที่เกิดขึ้นติด ๆ กัน และ
เพื่อผู้อ่านจะรู้สึกตื่นเต้นขึ้นเรื่อย ๆ ที่ยังมีเรื่องราวฆาตกรรมเกิดขึ้นแบบไม่คาดสายในลักษณะที่
เหมือนกันเช่นนี้

ตอนศพพิพากษา

ในระหว่างการสืบสวนคดีฆ่าตัวตายของฟางหวานลี กวนหู่และกองอาชญากรรมกับกอง
พิสูจน์หลักฐานได้พบกับเบาะแสที่อาจจะยืนยันได้ว่าฟางหวานลีไม่ได้ฆ่าตัวตายแต่เป็นการฆาตกรรม
แทน เขาจึงได้เชิญหลินซิงเทียนมาสอบถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำประกันให้ภรรยาของเขาและได้
กล่าวถึงรายงานการชันสูตรศพให้เขาได้รับรู้และบีบให้เขาได้เปิดเผยความจริงออกมา แต่เนื่องจาก
หลักฐานมีไม่เพียงพอจะจับตัวหลินซิงเทียน เขาจึงใช้ช่องว่างและการโต้เถียงพาตัวเองรอดจากการ
จับกุมมาได้

ภายหลังหลินซิงเทียนได้ให้สัมภาษณ์กับสื่อโทรทัศน์ถึงเหตุการณ์และคดีที่เกิดขึ้นพร้อม
กับพูดจาในเชิงว่าร้ายตำรวจกองอาชญากรรม หลังการสัมภาษณ์จบลง ผู้เขียนก็ได้บรรยายถึงสิ่งที่
เกิดขึ้นจริงในวันที่ฟางหวานลีเสียชีวิตผ่านการนึกถึงเหตุการณ์วันนั้นของหลินซิงเทียน

ลิฟต์ค่อย ๆ เลื่อนลง ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตอนเช้าตรู่วันนั้นผุดขึ้นมาตรงหน้าราวกับฉายภาพสไลด์โชว์

เขาสูบบุหรี่อยู่ในห้องรับแขก เห็นฟางหว่านลีเดินไปที่ระเบียงโดยไม่สนใจเขา พอคิดถึงชีวิตใหม่ที่อยู่ใกล้แค่เอื้อม เขาก็ดีใจจนตัวสั่น แต่ขณะที่เขาคิดว่าฟางหว่านลีจะกระโดดลงไป เธอดันหมุนตัวกลับมา เดินวนเวียนไปมาในห้องรับแขก ปากพิมพ์คำพูดที่ฟังไม่รู้เรื่อง

“แกแค่น ความจริง แจ้งตำรวจ...”

เขาไม่รู้ว่าฟางหว่านลีกำลังพูดถึงอะไร จึงคิดเสียว่าเป็นคำพูดของคนบ้า ตอนนั้นเขาคิดแต่ว่าจะเริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างไร แม้เหตุการณ์จะไม่ได้เป็นไปตามความคาดหวัง จนทำให้ขาดเงินขาดเซย แต่นั่นก็แค่เงินก้อนเล็ก ๆ เท่านั้น ต่อไปขอเพียงวางแผนที่ซับซ้อนพอ ๆ กัน ย่อมมีโอกาสเอาเงินขาดเซยจากประกันได้แน่

ดังนั้นหลังจากเห็นฟางหว่านลีล้มเลิกความคิดที่จะฆ่าตัวตาย เขาก็ร้อนใจมาก วิ่งไปที่ระเบียง แล้วตะโกนเรียกชื่อลูก ฟางหว่านลีถูกดึงดูด้วยเสียงของเขาจึงชะงักหน้าออกไป เขาฉวยโอกาสมุ่งลงรวบขาหิ้งคู้ของฟางหว่านลี แล้วจับโยนลงไป

หลินชิงเทียนก้มมองมือตัวเอง ช่างเป็นประสบการณ์ที่น่าอัศจรรย์จริง ๆ เขายังจำความรู้สึกตอนเสียสมดุลในช่วงพริบตาเดียวนั้นได้ดี เสียงกรีดร้องของฟางหว่านลีเบายิ่งกว่าที่คิดไว้ จากนั้นเขาก็ได้ยินเสียงของหนักตกกระทบพื้น มือกำลังสั่นระริก ไม่ใช่ความกลัว แต่เป็นความตื่นเต้น วินาทีนั้น เขารู้สึกเหมือนเห็นภาพอนาคตอันสวยงามกำลังเบ่งบานอยู่ตรงหน้า

(สืบสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 159)

เนื้อความดังกล่าวเป็นตัวอย่งของการดำเนินเรื่องย้อนหลังของตอน ศพพิพากษา ซึ่งผู้อ่านจะได้คำตอบจากการสงสัยก่อนหน้านี้ว่าแล้วฟางหว่านลีได้ฆ่าตัวตายจริงหรือไม่ ซึ่งเฉลยของข้อสงสัยนั้นอาจจะตรงกับที่ผู้อ่านคาดไว้หรือไม่ก็ได้ แต่ก็ก็เป็นคลี่คลายความจริงของคดีหนึ่งจากคดีทั้งหมดในตอนนี้ และยังเป็นการให้เบาะแสเล็ก ๆ แก่ผู้อ่านอีกด้วย

2.2.3 กลวิธีการดำเนินเรื่องเพื่อเร้าความสนใจ สร้างความกระหายใคร่รู้ให้ผู้อ่านตอนศพนอนกระบี่

ในระหว่างการสืบสวนคดีฆาตกรรมของเงินหมิงฉี ผู้เขียนก็ได้เปิดเผยผลการตรวจสอบศพของกองพิสูจน์หลักฐานพร้อมกับรายละเอียดเล็ก ๆ คือ ผงพริกไทยที่อยู่บนตัวผู้เสียชีวิต เพื่อที่จะ

นำไปสู่การจับกุมฆาตกรได้ในภายหลัง อีกทั้งยังมีการเพิ่มผู้ต้องสงสัยคนอื่นเข้ามาในคดีนี้ผ่าน คำให้การของผู้ต้องสงสัยรายแรก ดังเนื้อความต่อไปนี้

หวังเออร์ไปถึงบ้านของเงินหมิงฉี ก็พุดจุดประสงค์ของตัวเองอย่างตรงไปตรงมา เงินหมิงฉีบอกเขาว่ากำลังช่วยเจรจากับบริษัทอสังหาริมทรัพย์ ภายในสองวันนี้จะให้คำตอบที่พวกเขาพอใจ ขณะสนทนากันอยู่นั้น จู่ ๆ เจ้าผีนั่นก็ปรากฏตัว หวังเออร์เห็นมันต๋อยเงินหมิงฉีทีหนึ่ง จากนั้นก็ไม่รู้อะไรแล้ว

พอเขาฟื้นขึ้นมาอีกครั้ง ก็พบว่าตัวเองกำลังนอนฟูอยู่ตรงโถงทางเดิน เขาเดินมีนกลับเข้าไปในห้องรับแขก ก็เห็นสภาพการตายของเงินหมิงฉี เขาตื่นตระหนกทำอะไรไม่ถูกจึงสะดุดล้ม ทำให้ได้เท้าเป็นนคราบเลือดส่วนหนึ่ง อีกทั้งไม่ทันได้สังเกตอะไรก็รีบร้อนวิ่งออกจากอพาร์ทเมนต์อย่างไม่รู้ทิศทาง คิดไม่ถึงว่าหนีไปได้ไม่ไกลจะถูกตำรวจจับกุมตัวเสียก่อน

(สืบสยอง ตอน ศพซ่อนกระป๋อง, 2559: 48-49)

จากเนื้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าถึงการกระตุ่นของผู้เขียนให้ผู้อ่านรู้สึกตื่นเต้นและสนใจที่จะเก็บเกี่ยวรายละเอียดจากการสืบคดีในตอนต้นและหาฆาตกรไปพร้อม ๆ กับตัวละครหลัก

ตอนศพพิพากษา

ในตอนศพพิพากษานี้มีคดีต่อเนื่องกันมากมาย โดยแต่ละคดีล้วนมีปริศนาที่เหมือนจะเกี่ยวข้องแต่ก็ไม่เกี่ยวข้องเสียทีเดียวในทุกคดี ซึ่งเป็นจุดที่ทำให้ผู้เขียนนำมาสสร้างความน่าสนใจและใคร่รู้ให้แก่ผู้อ่านเพื่อร่วมหาคำตอบของข้อสงสัยเหล่านั้น อย่างเช่นในบทแรกที่มีหญิงสาวอ้างตัวว่าเป็นญาติของเสี่ยวเว่ยมาเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่เมื่อกวนหู่ได้ให้ความช่วยเหลือเธอกลับหายไปอย่างปริศนา โดยที่พวกกวนหู่ก็ต้องหาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นเวลายาวนานกว่าจะพบเบาะแสในแต่ละครั้ง

จางเยียนโต่สังเกตเห็นหน้าของเขาแล้วพูดว่า “ผมดูแผนที่ของหมู่บ้านแถวนั้นแล้ว ตรงกลางอาคารพวกนั้น มีถนนเล็ก ๆ หลายสาย ถ้าจะออกไป สุดท้ายทุกคนก็ต้องวกกลับไปทางถนนใหญ่ ซึ่งเป็นจุดที่สะดุดตาคนมาก แต่ในทางกลับกัน ถ้าเดินลึกเข้าไปในหมู่บ้าน อาคารพวกนั้นจะช่วยบังถนนสายเล็ก ๆ จนโดนมองข้ามไปได้ง่าย ๆ คำถามของคุณสร้างความสับสนให้ทุกคน จึงทำให้เกิดเหตุการณ์ชั่วหวงเสี้ยนล่องหน”

(สืบสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 117)

ผู้เขียนยังได้เปิดเผยรายละเอียดที่อาจจะบ่งบอกถึงผู้ร้ายที่แท้จริงระหว่างการบรรยายถึงการสืบสวนของตัวละครหลักที่ผู้อ่านอาจจะมองข้ามหรือสังเกตได้ ดังนี้เพื่อความต่อไป

จางเยียนโตะจุดที่อยู่ของไม้ที่ครอบครัวที่เข่าบ้านอยู่แถวนี้ แล้วบอกขอบคุณทุกคน ขณะที่เขากำลังเดินสำรวจตามเลขที่บ้าน ก็มีคนสองคนเดินสวนมาจากข้างหน้า

หนึ่งในนั้นอายุเกินห้าสิบ ส่วนผู้ชายอีกคนที่เดินอยู่ข้าง ๆ เพิ่งจะยี่สิบกว่า ดูจากอายุแล้ว ทั้งสองดูเหมือนจะเป็นพ่อลูกกัน แต่คนสูงวันดูภูมิฐาน ผมหวีเสยไปด้านหลัง ท่าเดินสง่าผึ่งผาย เต็มไปด้วยความมั่นใจ กลบรัศมีอีกคนจนดูเหมือนไร้ตัวตน บวกกับคนหนุ่มมีหน้าตาตางดงาม จึงยิ่งขับแน่นให้คู่อ่อนแอ

(สืบสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 121)

กวนหมู่มองจางเยียนโตะ ซึ่งอีกฝ่ายก็ส่งสัญญาณกลับ ทั้งสองคนบอกลา ตอนเดินผ่านนักศึกษาหนุ่มคนนั้น จางเยียนโตะชะงักฝีเท้า แล้วถามว่า “คุณคือโรเมโอ?”

นักศึกษาหนุ่มกำลังเก็บถ้วยชา พอได้ยินคำถามก็หมุนตัวกลับไปพยักหน้าตอบอย่างสุภาพ “ใช่ครับ เมื่อก็ผมเห็นพวกคุณมาหาศาสตราจารย์จากบนเวที”

เสียงทุ้มแหบพร่าขัดกับบุคลิกอันสวยงามของเขาอย่างมาก จนกวนหมู่อดตกตะลึงไม่ได้ มองสำรวจเขาใหม่ แล้วคาดเดาว่าเสียงแหบพร่าของเขาอาจเป็นเพราะต้องใช้เสียงดังเวลาแสดงละครบนเวทีก็ได้

(สืบสยอง ตอน ศพพิพากษา, 2559: 213)

เมื่อถึงตอนท้ายที่ผู้เขียนได้เฉลยตัวผู้ร้ายที่แท้จริงและแนวทางที่เขาใช้ เมื่อเทียบกับเนื้อความข้างต้นก็จะเห็นได้ว่าผู้เขียนได้ใช้กลวิธีการเปิดเผยรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้ร้ายมาทีละน้อยโดยตลอด

2.3 การปิดเรื่อง

ตอนศพซ่อนกระป๋อง

ในการปิดเรื่องของ “สืบสยอง ตอนศพซ่อนกระป๋อง” ปิดเรื่องด้วยการคลี่คลายคดีความจริงถูกเปิดเผย โดยมีการสืบสวนของกวนหมู่และจางเยียนโตะเป็นตัวนำ

ผู้เขียนให้กวนหมู่เป็นคนเปิดเผยตัวฆาตกรหลังจากการย้อนตามดูคดีอาชญากรรมในอดีต ซึ่งก็คือ หยางเสวี่เหยียน ทายาทตระกูลจวนจูเจ้าของกระป๋องซ่อนมัจฉา ลูกสาวคนเล็กของจวนฮู่ที่ถูกเข้าใจว่าโดนไฟลอบตายไปตั้งแต่ยังเล็ก หยางเสวี่เหยียนโตะขึ้นมาอย่างคับแค้นใจที่ผู้คนใส่ร้ายจนทำ

ให้พ่อเธอต้องจากไปยังมีชีวิตอยู่ เธอเป็นภรรยาของสวีเฟิงลูกชายของสวีชานหลิง หนึ่งในคนที่ทำให้พ่อของเธอต้องตาย เธอแฉงตัวเข้ามาและทำการฆาตกรรมพวกคนที่เกี่ยวข้องทีละคน โดยอ้างว่าเป็นการชี้แจงของจวนจูที่ต้องการช่วยเหลือทายาทอย่างเธอ กวนหู่และกองอาชญากรรมได้เข้าควบคุมเธอ แต่เนื่องจากเธอมีปัญหาทางจิตใจ ทำให้ต้องส่งเข้าโรงพยาบาลเพื่อรับการรักษาก่อนจะเข้าตัดสินคดีความอีกครั้ง

ผู้เขียนไม่ได้ให้ปิดเรื่องเพียงแค່หยางเสวี่เหยียนถูกตัดสินคดีความแบบจบไปทันที แต่ผู้เขียนยังได้เปิดเผยการฆาตกรรมครั้งสุดท้ายของเธอในศาลก่อนจะเข้าสู่การปิดเรื่องอย่างเป็นทางการ เนื่องจากในบรรดากลุ่มคนที่ใส่ร้ายพ่อของหยางเสวี่เหยียนนั้นยังมีเหลืออีกหนึ่งคนคืออัยการที่ตัดสินความผิดให้พ่อของเธอในตอนนั้น เป็นเหตุผลว่าทำไมเธอถึงยอมโดนจับกุมอย่างง่ายตายในตอนก่อนหน้านั้นเอง

และนอกจากนี้ผู้เขียนยังสร้างความตกใจให้แก่ผู้อ่านก่อนที่จะทิ้งท้ายด้วยการเฉลยเรื่องราวเกี่ยวกับหยางเสวี่เหยียนเพิ่มเติม หลังจากนั้นจึงเป็นการบรรยายเรื่องราวหลังจบคดีนี้ของกวนหู่และจางเยียนโต้เพื่อเตรียมเข้าสู่เล่มต่อไป

หลังจากนั้นกวนหู่ถามอะไรมา จางเยียนโต้ก็ได้ยินไม่ชัดเจนแล้วเพราะเสียง
น้ำค่อนข้างดังเขาอาบน้ำในห้องน้ำพลางคิดหาทางรับมือไปด้วย

จากความเข้าใจที่มีต่อกวนหู่ อีกไม่นานเจ้าน้องชายก็จะเบื่อเกมนี้และยก
ธงขาวยอมแพ้ไปเอง

แต่...หลิวกวนจางก็เป็นความคิดที่เขาชอบมากจริง ๆ ดูท่าไม่ว่าเขาจะแซ่
หลิวหรือแซ่จาง ชะตาชีวิตก็ถูกกำหนดไว้แล้วว่าต้องเป็นพี่น้องกับกวนหู่อยู่ดี

ดังนั้นทางที่ดีที่สุดคือตาแก่บัดขบนั้นอย่าโผล่ออกมาอีกเลย เพราะเขาไม่มี
ทางเพิกเฉย และไม่อนุญาตให้ใครทำลายชีวิตของพวกเขาพี่น้องอีกแล้ว!

(สืบสยอง ตอน ศพซ่อนกระป๋อง, 2559: 303-304)

ตอนศพพิพากษา

หลังจากเหตุการณ์ที่จางเยียนโต้ฆ่าคนไปมากมายเพื่อแก้แค้นให้กวนหู่ แต่กวนหู่กลับยังไม่ตายและฟื้นขึ้นมาพบกับสิ่งที่จางเยียนโต้ทำ ก็ทำให้เขาทั้งโกรธและผิดหวังกับจางเยียนโต้จนขับไล่จางเยียนโต้ไป แต่ก่อนที่จางเยียนโต้จะไปเขาได้บอกข้อมูลที่เขาสืบจนทราบให้แก่กวนหู่ เพื่อกวนหู่จะได้มีข้อมูลหลักฐานไปจับตัวหานตงเยว่ผู้อยู่เบื้องหลังคดีฆาตกรรมทั้งหมดในตอนนั้น กวนหู่ได้นำข้อมูลนั้นไปพูดกับหานตงเยว่เพื่อบังคับให้เขายอมมอบตัว แต่หลักฐานยังไม่แน่ชัดมากพอ นานตงเยว่จึงรอดจากกวนหู่ไป แต่เมื่อเขาเดินออกมากลับมีเสียงที่เขาพูดคุยกับชุยเย่เกี่ยวกับเรื่องราวในอดีตและ

สิ่งที่พวกเขาทำลงไปตามเครื่องกระจายเสียงท่วมท้น ทำให้หานตงเยว่รู้ได้ทันทีว่าเขาโดนหักหลัง เขาก็ตั้งใจกระโดดลงจากตึกเพื่อฆ่าตัวตาย ส่วนทางซุ่ยเย่ที่ได้พบกับจางเยียนโตในภายหลังก็ได้ถูกมือปืนลอบสังหารที่หานตงเยว่จ้างไว้ยิงจนเสียชีวิต จางเยียนโตที่อยู่ตรงนั้นด้วยถูกกล่าวหาโดยตำรวจที่ถูกจ้างมาว่าเป็นฆาตกร เขาก็จำเป็นต้องหลบหนีจากตรงนั้นและได้พบกับชายปริศนาที่ขับรถรับเขาขึ้นมาและพาเขาหลบหลีกไปได้อย่างหวุดหวิด

ผู้เขียนได้บรรยายให้สถานการณ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคดีจบลงที่จุดนั้น และปิดเรื่องของตอน ศพพิพาทฯ ด้วยการบรรยายเรื่องราวและบทสนทนาของจางเยียนโตกับชายผู้เข้ามาช่วยเขาบนรถพร้อมทั้งเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของผู้ชายคนนั้นที่อาจทำให้ผู้อ่านรู้สึกประหลาดใจและเตรียมเข้าสู่เล่มต่อไป

ชายคนขับไม่พูดอะไรอีก เขามองความเร็วรถลง แล้วถอดหมวกแก๊ป
ใต้หมวกคือ ใบหน้าสุภาพอ่อนโยนชื่อตรง

ชายคนดังกล่าวน่าจะมีอายุประมาณห้าสิบปีเศษ ใบหน้ามีรอยตีนกาบ้าง แต่ไม่ได้ดูแก่ กลับช่วยเสริมบุคลิกให้ดูฉลาดเฉียบแหลมมากขึ้น ซึ่งไม่เข้ากับพฤติกรรมซึ่งร่ออย่างบ้าบิ่นเลย แต่เหมาะกับฐานะนักวิชาการของเขา ย้อนมองเขยหลังอวิน รายนั้นก็ดูสุภาพเรียบร้อย แต่ความจริงกลับเป็นพวกใจร้อน และมีนิสัยชอบเสี่ยงอันตรายไม่ใช่หรือ

“ตอนแรกผมยังไม่แน่ใจข้อสันนิษฐานของตัวเอง แต่ตอนนี้ผมมั่นใจแล้วจำ
คนไม่ผิดแน่”

จางเยียนโตมองชายคนนั้น แล้วยิ้มนิดๆ “คุณช่วยเหลือพวกเราอย่างลับ ๆ มาตั้งหลายครั้ง ไม่รู้ว่าตอนนี้ผมควรจะบอกคุณว่าไม่ได้เจอกันนาน หรือยินดีที่ได้รู้จักเป็นครั้งแรกดี ศาสตราจารย์หลัง?”

(สี่บสยอง ตอน ศพพิพาทฯ, 2559: 320)

จากการศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องของทั้งสองตอน สามารถสรุปลักษณะร่วมของทั้งสองตอน ได้ดังนี้

1.) การเปิดเรื่อง

ทั้งตอนศพซ่อนกระบี่และตอนศพพิพาทฯต่างก็เปิดเรื่องด้วยการที่ผู้เขียนได้เล่าความเป็นมาของตัวละครหลัก ว่าก่อนหน้านี้อะไรและมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้างแล้วจึงต่อด้วยการที่ไปพบกับคดีอาชญากรรมและคดีฆาตกรรมในสถานที่ต่าง ๆ ทั้งการไปเจอโดยบังเอิญในตอนศพซ่อนกระบี่และการไปเจอตามแผนหรือความตั้งใจของฆาตกรในตอนศพพิพาทฯ จากนั้นก็เริ่มต้นการสืบสวน

2.) กลวิธีการดำเนินเรื่อง

ทั้งสองตอนได้ดำเนินเรื่องตามลำดับเวลาและเหตุการณ์ โดยเริ่มจากการค้นพบคดีฆาตกรรม และค่อย ๆ ดำเนินเรื่องไปตามขั้นตอนการสืบสวน คือ พบคดี หาหลักฐานและพยาน แสดงความขัดแย้งที่เกิดขึ้น หาตัวฆาตกร และเปิดเผยความจริงในตอนท้าย ซึ่งระหว่างการดำเนินเรื่องผู้เขียนก็ได้สร้างความตื่นตัวเร้าใจแก่ผู้อ่านด้วยการเปิดเผยรายละเอียดเล็ก ๆ ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับคดีให้ผู้อ่านรู้สึกสงสัยและสนใจที่จะอ่านเพื่อตามหาข้อมูลต่อไป

แม้ว่าทั้งสองตอนจะมีกลวิธีการดำเนินเรื่องที่เหมือนกัน แต่ปัญหาคือความขัดแย้งยังมีจุดแตกต่างกันอยู่ นั่นคือในตอน *ศพซ่อนกระป๋อง* ผู้เขียนได้ให้ตัวฆาตกรเป็นคนเดียวที่มีปัญหากับเหยื่อและลงมือฆ่าเหยื่อเองเกือบทั้งหมด ในขณะที่ตอน *ศพพิพากษา* ผู้เขียนไม่ได้ให้ฆาตกรผู้วางแผนหลักทั้งสองคนเป็นคนลงมือฆ่าทั้งหมด แต่ใช้แนวทางจิตวิทยาและคำพูดในการลวงให้ผู้อื่นลงมือแทน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นวิธีการที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด

3.) การปิดเรื่อง

ทั้งสองตอนปิดเรื่องเหมือนกันตรงที่ผู้เขียนให้ตัวละครหลักเป็นคนเปิดเผยความจริงของคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้น ทั้งตัวฆาตกร สาเหตุและวิธีการที่ใช้ให้แก่ผู้อ่านได้รับทราบ ทั้งการบรรยายความคิดวิเคราะห์ของตัวละครหลักและการที่ให้ตัวละครหลักพูดอธิบายให้แก่ตัวละครอื่นได้ฟัง ตัวฆาตกรได้รับการลงโทษทั้งตามกฎหมายและกฎแห่งกรรม ส่วนตัวละครหลักหลังจากคลี่คลายคดีแล้วก็ต้องเผชิญกับสถานการณ์อื่น ๆ ต่อไป

3. กลวิธีการใช้ตำนานเรื่องเล่าประกอบ

ตำนาน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถานนิยามความหมายไว้ว่า เป็นเรื่องแสดงความ เป็นมาแต่ปางหลังของสถานที่ บุคคล หรือพิธีกรรม เป็นต้น, เรื่องราวมนานที่เล่ากันสืบ ๆ มา, เช่น ตำนานพุทธเจดีย์, ตำนานเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว; เรียกพระปริตรบทหนึ่ง ๆ ว่า ตำนาน ในคำว่า เจ็ดตำนาน สิบสองตำนาน. (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554: 497) ประเทศจีนเองก็มีตำนานที่ตรงกับนิยามดังกล่าว คือ ตำนานเจ้าแม่หนิววา ที่เล่ากันว่านางเป็นเทพธิดาผู้สร้างสรรพสิ่งต่าง ๆ บนโลกขึ้นมาจากดินเหนียวรวมถึงมนุษย์และสัตว์ แต่ด้วยความไม่ประณีตของนาง ทำให้มนุษย์ที่ปั้นขึ้นมา มีลักษณะไม่สมบูรณ์ บ้างอัปลักษณ์ บ้างพิการ จึงเกิดเป็นความเชื่อในเรื่องความแตกต่างของมนุษย์ของชาวจีน เป็นต้น (黃德耀, 2557)

จากการศึกษาพบว่านวนิยายชุดนี้มีลักษณะเด่น คือ การนำตำนานและเรื่องเล่าโบราณของจีนมาใช้ประโยชน์ในการสร้างเรื่องราวและโครงเรื่องของนวนิยาย ซึ่งแตกต่างกับนวนิยายสืบสวนของนักเขียนผู้อื่น ดังนี้

3.1 ตอนศพซ่อนกระบี่

ใน*ตอนศพซ่อนกระบี่* ผู้เขียนใช้ตำนานกระบี่ไต้ปลาของจวนจู้ นักฆ่าลอบสังหารอ่องหวังเหลียว เจ้าแคว้นอู่ มาดัดแปลงให้ตำนานนี้เป็นเบาะแสหลักของคดีฆาตกรรม โดยตำนานกระบี่ไต้ปลาเกิดขึ้นเมื่อประมาณ 2500 ปีก่อน ในแคว้นอู่ เมื่อคุณชายจี้กวงผู้มีศักดิ์เป็นลูกพี่ลูกน้องกับอ่องหวังเหลียว โกรธแค้นที่อ่องหวังเหลียวช่วงชิงตำแหน่งอ่องไปทั้งที่ตามลำดับแล้วควรจะเป็นคุณชายจี้กวงที่ได้ครองบัลลังก์ คุณชายจี้กวงจึงวางแผนที่จะสังหารอ่องหวังเหลียวและชิงบัลลังก์กลับคืนมา ด้วยอ่องหวังเหลียวนั้นขึ้นชอบการเสวยปลา คุณชายจี้กวงจึงใช้เรื่องนี้ในการเชิญอ่องหวังเหลียวให้มารับประทานปลาในงานเลี้ยงที่บ้านของตนและจ้างจวนจู้ให้ทำการลอบสังหาร เมื่อถึงเวลาจวนจู้จึงนำเนื้อปลาหนึ่งมาถวายแก่อ่องหวังเหลียว อ่องหวังเหลียวตื่นตื่นกับกลิ่นหอมของปลาเป็นอย่างมากจนไม่ทันสังเกตลักษณะของปลาที่อยู่ในจาน เมื่อรู้สึกตัวอีกทีจวนจู้ก็ดึงกระบี่ออกมาจากท้องปลาและพุ่งแทงเข้าที่หัวใจของอ่องหวังเหลียวทันที หลังจากที่ร่างของอ่องหวังเหลียวล้มลงไป จวนจู้ก็ถูกเหล่าองครักษ์ฆ่าและสับเป็นชิ้นๆ เมื่อทราบว่าอ่องหวังเหลียวถูกสังหารแล้ว คุณชายจี้กวงที่ซ่อนอยู่จึงนำทหารของตนเข้ามาฆ่าองครักษ์ของอ่องหวังเหลียวและแต่งตั้งตนเป็นอ่องคนใหม่ นามว่าอ่องหวังเหอหลวี่ (中国历史故事网, 2559)

จากการศึกษาพบว่าใน*ตอนศพซ่อนกระบี่* ตำนานกระบี่ไต้ปลาของจวนจู้ ได้ปรากฏในสถานะอาวุธที่ฆาตกรได้ใช้ในการฆาตกรรม แม้จะไม่ได้ซ่อนกระบี่ไว้ในไต้ปลาเหมือนในตำนาน แต่ได้เปลี่ยนมาซ่อนในท้องของเหยื่อที่เสียชีวิตแทน และยังเปลี่ยนจากการใช้กระบี่แทงเข้าที่หัวใจของเหยื่อเพื่อสังหาร ก็ได้เปลี่ยนเป็นวิธีอื่น ๆ ตามสถานการณ์ เช่น การเข้าหาเหยื่อรายที่สามด้วยท่าทีสนิทสนมทำให้เหยื่อวางใจแล้วจึงสังหารด้วยการวางยา ต่อจากนั้นก็กรีดท้องให้อวัยวะภายในของเหยื่อออกมาและนำกระบี่เข้าไปซ่อนไว้แทน ด้วยเหตุนี้ทำให้สภาพศพของเหยื่อรายนี้ดูสงบไม่ทรนทรุรายกับความมเจ็บเท่าเหยื่อสองรายก่อนหน้านี้ และจากตำนานที่อ่องหวังเหลียวได้ช่วงชิงบัลลังก์มาอย่างไม่ถูกต้อง จึงถูกลอบสังหาร ตัวฆาตกรในนวนิยายตอนนี้เองก็ลอบสังหารเหยื่อต่าง ๆ ด้วยความโกรธแค้นที่ครอบครัวของเธอต้องพังทลายจากการใส่ร้ายให้ความหมายของเหยื่อเหล่านั้น เธอจึงวางแผนที่จะเข้าใกล้เหยื่อแต่ละคนด้วยการแต่งงานกับลูกชายของหนึ่งในกลุ่มคนที่ใส่ร้ายครอบครัวเธอและลอบสังหารพวกเขาในภายหลัง

ผู้เขียนยังได้นำตำนานของจวนจู้มาใช้กับตัวละครอย่างเปิดเผยด้วยการให้ตัวละครที่เป็นฆาตกรอ้างตัวเองว่าเป็นลูกหลานของจวนจู้ และมีวิญญาณของจวนจู้คอยชี้แนะในการฆ่า

ผู้วิจัยขอเปรียบเทียบการใช้ตำนานในการเล่าเรื่องของนวนิยายตอนศพซ่อนกระบี่
ตามตารางดังนี้

ตำนานกระบี่ใส่ปลาของจวนจู้	นวนิยายชุดสี่บสยอง ตอนศพซ่อนกระบี่
<ul style="list-style-type: none"> - จวนจู้ซ่อนกระบี่ไว้ในใส่ปลาเพื่อลอบนำเข้าไปสังหารอ่องหวังเหลียว 	<ul style="list-style-type: none"> - ฆาตกรทำการทรมานและฆ่าเหยื่อด้วยวิธีการต่าง ๆ ก่อนจะใช้กระบี่ผ่าท้องของเหยื่อ นำอวัยวะภายในต่าง ๆ ออกมา แล้วนำกระบี่เข้าไปซ่อนไว้ข้างในท้องแทน
<ul style="list-style-type: none"> - อ่องหวังเหลียวได้รับบัลลังก์มาจากฝั่งสกุลคุณชายจี้กวงอย่างไม่ถูกต้องตามลำดับ จึงทำให้คุณชายจี้กวงเกิดความไม่พอใจมากและวางแผนชิงบัลลังก์คืนมา 	<ul style="list-style-type: none"> - หยางเสวี่ยเหยียน ทายาทตระกูลจวนจู้ เจ้าของกระบี่ซ่อนมัจฉา มีความโกรธแค้นต่อกลุ่มนักธุรกิจ ทนาย และอัยการที่ใส่ร้ายพ่อของเธอว่าเป็นฆาตกร ทำให้ครอบครัวของเธอต้องพังไม่เป็นท่า เธอจึงวางแผนแต่งงานเข้าบ้านของหนึ่งในกลุ่มคนเหล่านั้นและตามลอบสังหารทีละคน
<ul style="list-style-type: none"> - จวนจู้ยอมถูกทหารฆ่าแต่โดยดีหลังจากลอบสังหารอ่องหวังเหลียวสำเร็จแล้ว 	<ul style="list-style-type: none"> - หยางเสวี่ยเหยียน ยอมสารภาพและให้ตำรวจจับอย่างง่ายดาย เพื่อที่เธอจะได้ขึ้นศาลและจัดการกับเหยื่อรายสุดท้ายที่เป็นอัยการตัดสินคดีของพ่อเธอในอดีตและคดีของเธอในปัจจุบัน

จากตารางการเปรียบเทียบ สังเกตได้ว่าในนวนิยายมีการมีการปรับใช้ตำนานแตกต่างไปจากการเล่าขานตำนานเดิมอยู่ไม่น้อย ทั้งเหตุผลที่ตามตำนานนั้นจวนจู้ลงมือทำเนื่องจากได้รับคำสั่งจากคุณชายจี้กวง แต่หยางเสวี่ยเหยียนนั้นทำลงไปเพราะต้องการแก้แค้นให้ครอบครัวของตนและเอาผิดผู้กระทำผิดในอดีต และรูปแบบการลอบสังหาร ที่แม้จะเป็นการใช้กระบี่เหมือนกันแต่ก็ยังคงแตกต่างตรงที่จวนจู้ซ่อนกระบี่เอาไว้ในตัวปลาและพุ่งเข้าอ่องหวังเหลียวกลางงานเลี้ยง ส่วนหยางเสวี่ยเหยียนจะใช้ช่วงเวลาที่สามารถปลีกตัวออกมาจากบ้านสามไม้ได้ไปตามสถานที่ที่เหยื่ออยู่แล้วค่อยลงมือฆ่าตามลำพัง จากนั้นจึงเอากระบี่ยัดใส่ไว้ในท้องของเหยื่อเป็นเสมือนเครื่องหมายของกระบี่ใส่ปลา และจุดที่เหมือนกันก็คือ จวนจู้ยอมถูกทหารองครักษ์ของอ่องหวังเหลียวฆ่าแต่โดยดี เนื่องจากในชีวิตของ

เขาไม่มีอะไรต้องกังวลและภารกิจก็เสร็จสิ้นลงแล้วหยางเสวี่ยเหยียนก็เช่นกัน ในตอนสุดท้ายที่เธอยังชีพอยู่ของเธอละและพวกกวนทุ เธอก็ได้ยอมรับถึงเรื่องที่ทำและยอมให้ตำรวจจับตัวเธอไปตัดสินคดี

3.2 ตอนศพพิพากษา

ในตอนศพพิพากษา มีหงเสี่ยนขโมยหีบเป็นตำนานที่มักนำมาแสดงจั่วอยู่บ่อยครั้งมาสอดแทรกเกี่ยวกับการดำเนินเรื่อง โดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับเถียนเฉิงชื่อที่คิดจะยึดครองดินแดนของเซว่ซ่ง นายอำเภอเมืองลวี่โจว ทำให้เซว่ซ่งเป็นกังวลอย่างมาก หงเสี่ยนสาวใช้ประจำกายที่เก่งกาจเรื่องวรยุทธ์การต่อสู้จึงอาสาที่จะไปสอดแนมและตักเตือนเถียนเฉิงชื่อ หงเสี่ยนลักลอบสอดแนมเข้าไปในบ้านของเถียนเฉิงชื่อยามค่ำคืนในคราแรกหงเสี่ยนตั้งใจจะสังหารเถียนเฉิงชื่อให้ตายในที่เดียว แต่ก็เปลี่ยนใจเป็นขโมยหีบทองของเถียนเฉิงชื่อกลับไปแทน เถียนเฉิงชื่อส่งทหารของตัวเองออกไปตามล่าและต่อสู้กับหงเสี่ยนแต่ก็พ่ายแพ้กลับมา หงเสี่ยนมอบหีบทองที่ขโมยมาให้แก่เซว่ซ่งผู้เป็นนายเซว่ซ่งเขียนจดหมายขึ้นมาฉบับหนึ่งแนบไว้กับหีบทองและส่งมันกลับไปให้เถียนเฉิงชื่อ ทำให้เถียนเฉิงชื่อแปลกประหลาดใจและตระหนักว่าเซว่ซ่งนั้นมีมือที่อยู่ข้างกาย หากจะสังหารเขาให้สิ้นไปตั้งแต่คืนก่อนก็สามารถทำได้แต่ไม่ทำ เปลี่ยนเป็นแค่ตักเตือนเขาแทน เถียนเฉิงชื่อจึงรู้ว่าเซว่ซ่งไม่ใช่คู่ต่อสู้ จึงล้มเลิกความคิดการยึดครองดินแดน และผูกสัมพันธ์ที่ดีด้วยแทน (陈霆, 2555)

ผู้เขียนยังได้นำเรื่องเล่าเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องยมทูตผู้พิพากษาจากนิทานพื้นบ้านต่าง ๆ และนิยายของจีนเช่นเรื่อง 《西游记》 หรือที่เรารู้จักในชื่อไทยว่า “ไซอิ๋ว” มาอธิบายว่ายมทูตผู้พิพากษาเป็นเจ้าหน้าที่ในตำหนักยมโลก มีหน้าตาตุตันน่ากลัว แต่ความจริงจิตใจดี ยุติธรรม คอยพิจารณาผลกรรมดูแลบัญญัติของมนุษย์ที่เคยกระทำตอนยังมีชีวิต บัญชีความดีมีไว้ตอบแทนคนทำดี ส่วนบัญชีบาปหรือความชั่วมีไว้ตัดสินและลงโทษคนชั่ว เหมือนกับผู้พิพากษาที่คอยตัดสินความผิด มาดัดแปลงให้กลายเป็นโครงเรื่องหลักของนวนิยายตอนนี้ (中国历史故事网, 2560)

จากการศึกษาพบว่าผู้เขียนได้นำแนวคิดความเชื่อเรื่องยมทูตหรือผู้พิพากษาซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของความเสมอภาคยุติธรรมในตำนานพื้นบ้านของจีนที่คงอยู่เพื่อตอบแทนความดีลงโทษความชั่วมาใช้กับคำตอบของการกระทำต่าง ๆ ของแต่ละตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง ว่าตัวละครทุกตัวนั้นต่างก็ตั้งตนเป็นผู้พิพากษาเพื่อตัดสินสิ่งที่ตนทำไปนั้นถูกต้องเหมาะสมคู่ควรหรือไม่อย่างไรด้วยกฎเกณฑ์และความพึงพอใจของตัวเอง เช่น ชูเย่ย์ที่ตัดสินว่าหานตงเยว่นั้นควรตายจากไปด้วยการฆ่าตัวตายนั้นสมศักดิ์ศรีของเขาแล้ว ดีกว่าการถูกขูดคูดึงความจริงที่พวกเขาได้ร่วมกันทำเมื่อตอนถูกจับกุมซึ่งอาจทำให้เขาอับอายเสียยิ่งกว่า เป็นต้น

ผู้เขียนยังได้แทรกเรื่องราวหงเสี่ยนขโมยหีบมาประกอบและเปรียบเทียบกับพฤติกรรมที่ตัวละครในเรื่องทำว่าตัวละครนั้นได้กระทำตัวไม่ต่างกับหงเสี่ยนที่แอบสอดแนมเข้าไปในบ้านของเถียนเฉิงชื่อ อีกทั้งยังสร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละครด้วยแนวคิดการกระทำตามแต่ใจตนเห็นถูกควร

อย่างเช่น หานตงเยว่ที่คิดว่าการเปิดเผยความจริงให้ซู้รักของภรรยา จะทำให้ทั้งสองคนแตกหักกัน เพื่อให้ภรรยากลับมาหาเขาแต่แท้จริงเธอกลับเลือกที่จะฆ่าตัวตายไปพร้อม ๆ กับซู้รักแทนที่จะกลับมาหาเขา และกวนหู่ที่ปล่อยให้จางเยียนโຕ่หนีไปหลังจากเขาฆ่าคนไปเป็นจำนวนมากเพื่อปกป้องตัวกวนหู่เอง ซึ่งในความเป็นจริงการกระทำของกวนหู่เป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย แต่เขาก็ยังเลือกตัดสินใจเป็นเช่นนั้น กลายเป็นผู้พิพากษาไปโดยไม่ตั้งใจ เหตุผลของการตัดสินใจทั้งหมดนั้นเป็นเพราะในใจทุกคนก็มีผู้พิพากษาคอยตัดสินถูกผิดและศีลธรรมของใครของมัน ทำให้เกิดเป็นความขัดแย้งอย่างอื่นขึ้นมาในภายหลัง

เปรียบเทียบการใช้ตำนานหงเสียนขโมยหีบและความเชื่อเรื่องยมทูตในการเล่าเรื่องของนวนิยายตอน ศพพิพากษา ได้ดังนี้

เปรียบเทียบกับตำนานหงเสียนขโมยหีบ

ตำนานหงเสียนขโมยหีบ	นวนิยายชุดสี่สหาย ตอนศพพิพากษา
<ul style="list-style-type: none"> - หงเสียนเป็นสาวใช้ที่ทำงานให้กับเซว่ซง เธออาสาไปสอดแนมและข่มขู่เถียนเฉิงชื่อแทนเซว่ซง เมื่อไปถึงหงเสียนเปลี่ยนใจจากฆ่าเถียนเฉิงชื่อเป็นขโมยหีบทองของเขาไปแทน เมื่อถึงมือเซว่ซง เขาก็เขียนจดหมายแนบไปกับหีบและส่งคืนให้แก่เถียนเฉิงชื่อ 	<ul style="list-style-type: none"> - ชูเย่เป็นนักศึกษาที่คอยช่วยหานตงเยว่ทำงานเนื่องจากเขาก็ศึกษาเรื่องจิตวิทยา ในเรื่องจัดการเหยื่อคนต่าง ๆ ก็เป็นชูเย่ที่ออกตัวไปจัดการตามความต้องการของหานตงเยว่ - ชูเย่ปลอมตัวเป็นชวีหงเสียนเข้าหาพวกกวนหู่เพื่อหลอกให้เขาไปพบกับโครงกระดูกใต้บ้านของเสี่ยวเว่ยเพื่อไปถึงคดีที่เคยเกิดขึ้นในอดีต - ชวีเถียนเป็นหญิงสาวที่เคยทำงานกับสำนักงานนักสืบเอกชน เธอได้รับมอบหมายให้เข้าใกล้หานตงเยว่และสืบเรื่องราวเกี่ยวกับเขา แต่เธอกลับตกหลุมรักเขาและละทิ้งงานสืบสวนไป

เปรียบเทียบกับตำนานความเชื่อเรื่องยมทูต

ตำนานความเชื่อเรื่องยมทูต	นวนิยายชุดสี่สยอง ตอนศพพิพากษา
<p>- ยมทูตคอยพิจารณาผลกรรม ดูแลบัญชีบุญบาปของมนุษย์ ที่เคຍกระทำตอนยังมีชีวิต บัญชีความดีมีไว้ตอบแทนคน ทำดี ส่วนบัญชีบาปหรือความ ชั่วมีไว้ตัดสินและลงโทษคนชั่ว</p>	<p>- ตัวละครทุกตัวที่ปรากฏในเรื่องนี้ ล้วนเป็นคนธรรมดา แตกต่างกันใน หน้าที่การงาน พิจารณาและตัดสิน ผู้อื่นจากสิ่งที่คน ๆ นั้นได้กระทำไว้ กับตัวเองหรือคนใกล้ตัว ทำตัวเป็น เหมือนกรรมที่ตามติดคน ๆ นั้น ตัวอย่างเช่น ชูยเย่ที่ปล่อยคลิป เสียงสนทนาของเขากับหานตงเยว่ ที่ควรเป็นความลับผ่านเครื่องเสียง ของมหาลัย ทำให้หานตงเยว่อัปจน หนทางและฆ่าตัวตายไป เนื่องจาก ในอดีตเพราะหานตงเยว่เป็นคนที่ไม่ พูดสะกดจิตแม่ของเขาจนเธอเสีย สติและพลังมือฆ่าพ่อของเขา ทำให้ ครอบครัวของเขาพังลง เขาจึงใช้วิธี บีบบังคับทางจิตวิทยาแทนการใช้ ความรุนแรงทำลายหานตงเยว่</p>

จากตารางการเปรียบเทียบ สังเกตได้ว่าผู้เขียนไม่ได้นำเอาเรื่องราวของตำนานมาประกอบกับนวนิยายตามลำดับเหมือนตอนศพซ่อนกระเป๋ แต่เป็นการดึงนิยามและข้อเด่นชัดของตำนานมาใส่ในการกระทำของตัวละครเพื่อให้ผู้อ่านได้รู้ว่าอะไรที่เป็นเกณฑ์และเหตุผลของการกระทำนั้น ๆ และเข้าใจแนวความคิดของตัวละครว่ามาจากอะไร อย่างเช่น การที่ทั้งชูยเย่และชวีเถียนทำงานให้กับหานตงเยว่และสำนักงานสืบเหมือนกับที่หงเสี้ยนทำงานให้เซว่ซง ทั้งสามคนทำงานด้วยความเต็มใจ แตกต่างกันในภายหลังชูยเย่และชวีเถียนไม่ได้กลับไปภักดีกับนายเก่าเหมือนอย่างที่หงเสี้ยนทำ คือ ชูยเย่ที่วางแผนให้หานตงเยว่ฆ่าตัวตายจากความไม่พอใจในอดีต ส่วนชวีเถียนก็หนีตามมาอยู่กับหานตงเยว่เพราะตกหลุมรักในตัวเขา

3.3 บทบาทของการใช้ตำนาน

จากการศึกษาพบว่า ตำนานมีบทบาทต่อนวนิยายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การใช้เป็นโครงเรื่อง

ผู้เขียนได้ใช้ตำนานที่ศึกษามาวางเป็นโครงเรื่องนวนิยายคู่กับคติอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง กล่าวคือ แม้ว่าในนวนิยายจะมีการเล่าเรื่องการสืบสวนและความสัมพันธ์ของตัวละครเสียมาก แต่ในระหว่างการดำเนินเรื่องก็จะมีความเชื่อหรือรูปแบบของตำนานที่กล่าวมาทั้งหมดปรากฏขึ้นในตอนนั้นผ่านการบรรยายสถานการณ์หรือความคิดเห็นของตัวละคร เช่น *ตอนศพซ่อนกระบี่* ที่ตำนานกระบี่จวนจิมิบทบาทในฐานะที่เป็นรูปแบบการฆาตกรรมที่ฆาตกรใช้ *ตอนศพพิพากษา* ที่ตำนานเรื่องยมทูตผู้พิพากษาไม่ได้ปรากฏเป็นสถานการณ์ชัดเจน แต่จะแฝงมาในแนวความคิดกับการกระทำต่าง ๆ ของตัวละคร และหงเสี้ยนขโมยหีบที่มีบทบาทในฐานะรูปแบบการกระทำที่ทั้งฆาตกรและหนึ่งในเหยื่อใช้

2. การใช้เพื่อสร้างความสงสัย เร้าใจ และความสนุกสนานแก่ผู้อ่าน

ตำนานและเรื่องเล่าที่ผู้เขียนนำมาใช้ในนวนิยายชุดนี้ล้วนเป็นเรื่องราวที่ปรากฏมาอย่างยาวนานและเป็นที่รู้จักกันทั่วไป เมื่อนำมาประกอบในนวนิยายสืบสวนสอบสวนจึงเป็นที่น่าสนใจสำหรับผู้อ่านที่รู้จักตำนานเรื่องราวอยู่แล้วว่าผู้เขียนจะนำตำนานเรื่องเล่ามาใช้ในนวนิยายอย่างไร ดำเนินเรื่องราวคล้ายกับตำนานนั้นหรือไม่ และจะจบลงเช่นไร เป็นการเร้าใจผู้อ่านให้รู้สึกตื่นเต้นและอยากไขคดีไปพร้อมกับตัวละครหลักผ่านการปรากฏของตำนานเรื่องเล่าเหล่านั้น ๆ

3. เป็นการแสดงถึงความรู้ความสามารถของผู้เขียน

จากการใช้ตำนานต่าง ๆ ในนวนิยายชุดนี้ทำให้เราสามารถเห็นถึงความรู้และการศึกษาข้อมูลที่จะใช้ในการเขียนนวนิยายชุดนี้เป็นอย่างดีของผู้เขียน (*ผานลั่ว*) เช่น การผสมผสานตำนานโบราณในเรื่องเล่าสมัยใหม่อย่างกลมกลืน ไม่ว่าจะเป็นการนำเอารายละเอียดเล็ก ๆ ที่ปรากฏในตำนานมาปรับใช้ในนวนิยาย หรือการดัดแปลงความเชื่อเรื่องยมทูตผู้พิพากษาให้กลายเป็นปมการขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้านจิตสำนึก

อีกทั้งยังทำให้ตำนานเรื่องเล่าที่เป็นเรื่องเก่าแก่ยังคงอยู่ในเรื่องเล่าสมัยใหม่อย่างน่าสนใจ ผู้อ่านที่ไม่เคยได้ยินตำนานเหล่านี้ก็ได้รู้จักผ่านการอ่านนวนิยายชุดนี้ ผู้อ่านที่รู้จักตำนานเหล่านี้ดีอยู่แล้วก็ได้ทบทวนความรู้ความทรงจำผ่านการอ่านนวนิยายชุดนี้เช่นกัน เป็นการเผยแพร่ตำนานเก่า ๆ ให้ยังคงอยู่ต่อไปอีกทางหนึ่ง

4. บทสรุป

จากการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องและกลวิธีการใช้ตำนานเรื่องเล่าประกอบในนวนิยาย *แปลจิ้นชุดสืบสายอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษา* สามารถสรุปผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาของการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในฐานนวนิยายสืบสวนสอบสวนของนวนิยายแปลจิ้นชุดนี้ พบว่ามีโครงสร้างการเล่าเรื่องตามหลักขององค์ประกอบนวนิยายสืบสวน

สอบสวนสากล คือ มีการเปิดเรื่องด้วยคดีฆาตกรรมฆ่าคว้านท้องและคดีอาชญากรรมตำรวจโมยทหารกับคดีโครงกระดูกในชั้นใต้ดิน ซึ่งมีตัวละครหลักเป็นคนเริ่มการสืบสวนเพื่อคลี่คลายคดี มีกลวิธีการดำเนินเรื่องด้วยการสร้างความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์อันเป็นบ่อเกิดของคดีอาชญากรรม และดำเนินเรื่องการสืบสวนไปตามลำดับเหตุการณ์เพื่อไขคดีไปตามขั้นตอน อีกทั้งยังมีการเปิดเผยรายละเอียดเล็ก ๆ ของคดีหรือแทรกสถานการณ์เพิ่มเติมเพื่อกระตุ้นความสงสัยและความกระหายใคร่รู้ของผู้อ่านให้อยากติดตามต่อไป สุดท้ายคือการปิดเรื่อง เรื่องราวทั้งหมดจบลงที่ตัวละครหลักสามารถคลี่คลายคดีและเปิดเผยตัวฆาตกรพร้อมเหตุผลจูงใจได้ในที่สุด ตัวฆาตกรได้รับผลจากการกระทำ ตัวละครหลักต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ หลังจากคลี่คลายคดีในตอนจบแล้ว

ในด้านกลวิธีการใช้ตำนานเรื่องเล่าประกอบ พบว่าผู้เขียนได้ศึกษาและหาความรู้เกี่ยวกับตำนานเรื่องเล่า กระบี่ไฉ่ปลา, หงเสียนขโมยหีบ และยมทูตผู้พิพากษามาเป็นอย่างดี โดยจะเห็นได้จากการที่ผู้เขียนได้สอดแทรกผสมผสานเนื้อหาและใจความหลักของตำนานเรื่องเล่าลงไปในนวนิยายได้อย่างกลมกลืน สร้างความสนุกสนานและน่าสนใจให้แก่ผู้อ่าน อีกทั้งการใช้ตำนานในนวนิยายยังมีบทบาทที่ทำให้ตัวตำนานและเรื่องเล่าโบราณเหล่านี้มีคุณค่าสามารถสืบต่อไปยังคนรุ่นใหม่ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นนวนิยายร่วมสมัยซึ่งเป็นที่นิยมอย่างมากในหมู่คนรุ่นใหม่

5. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาโครงสร้างการเล่าเรื่องและกลวิธีการใช้ตำนานเรื่องเล่าประกอบในนวนิยายแปลจีนชุด สืบสยอง ตอนศพซ่อนกระบี่ และตอนศพพิพากษา แม้ว่าจะสามารถศึกษาและวิเคราะห์ได้ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ทุกประการ แต่เนื่องจากนวนิยายชุดนี้ยังมีอีกสี่ตอนที่ไม่นำมาศึกษา จึงพบว่ามีประเด็นอื่นที่น่าสนใจอีก คือ การศึกษาเปรียบเทียบบทบาทและการปรากฏของตำนานในนวนิยายชุดสืบสยองทั้งหกเล่ม กับบทบาทของตัวละครผู้หญิงที่ปรากฏในนวนิยายเรื่องนี้

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2522). **วรรณคดีวิจารณ์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กอบกุล อิงคุทานนท์. (ม.ป.ป.). **ศัพท์วรรณกรรม**. กรุงเทพฯ: ชรณัฏฐ.
- เจือ สตะเวทิน. (2510). **ศิลปะการประพันธ์**. พระนคร: อักษรเจริญทัศน์.
- ณัชชา เอื้ออำนวยการ. (2554). “นวนิยายสืบสวนสอบสวนเรื่องความลับใต้ทะเลสาบ ของ **อิงาชิโนะ เคโงะ**”. สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นาฏอนงค์ พวงสมบัติ. (2555). “ลักษณะร่วมของกลวิธีการประพันธ์วรรณกรรมแนวสืบสวนสอบสวนกรณีศึกษา **เสียนักสืบของวินทร์ เลียววาริณ และคินดะอิจิยอนักสืบของโยโคมิโอะ เซชิ**”. วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีที่ 8 (กันยายน-ธันวาคม): 90 -103.
- เพ็ญวิภา วัฒนปริชานนท์. (2550). “**กลวิธีการประพันธ์ในนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของ กิ่งฉัตร**”. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย อักษรศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผานลั่ว. (2558). **สืบयोग เล่ม 1 ศพนางฟ้า**. แปลโดย Rami. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- _____. (2559). **สืบयोग เล่ม 2 ศพซ่อนกระบี่**. แปลโดย Rami. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- _____. (2559). **สืบयोग เล่ม 3 ศพคืนชีพ**. แปลโดย Rami. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- _____. (2559). **สืบयोग เล่ม 4 ศพพิพากษา**. แปลโดย Rami. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- _____. (2559). **สืบयोग เล่ม 5 ศพคุณไสย**. แปลโดย Rami. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- _____. (2560). **สืบयोग เล่ม 6 ศพนำทาง**. แปลโดย Rami. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554**. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน
- สุพรรณณี วราทร. (2519). **ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทยตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึงพ.ศ. 2475**. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- ศศิธร คงสุขสวัสดิ์. (2560). “**นวนิยายแปลจีนเรื่อง แม่ทัพอยู่บน ฆ่าอยู่ล่าง : องค์ประกอบ กลวิธีและคุณค่า**”. สารนิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฐานข้อมูลออนไลน์

Steven Liu. (2560). **บ้านสุรางคนางค์ 飞天壶 (เพยเทียนหู)**. เข้าถึงเมื่อ 26 ตุลาคม 2561.

เข้าถึงได้จาก <http://steventearoom.blogspot.com/2017/01/blog-post.html>

朴至. (2553). **你了解敦煌飞天吗?** . เข้าถึงเมื่อ 26 ตุลาคม 2561. เข้าถึงได้จาก

<http://foxue.baik.com/article-2667.html>

陈霆. (2555). **红线盗盒**. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<http://www.epochtimes.com/gb/12/6/14/n3612548.htm>

中国历史故事网. (2559). **鱼肠剑的故事**. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<http://m.gs5000.cn/gs/cqzz/23552.html>

中国历史故事网. (2560). **十八层地狱的传说故事**. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<http://www.gs5000.cn/gs/shenhua/25361.html>

黄德耀. (2557). **女娲**. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2562. เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/sekaishinwa/zhong-guo-shen-hua/zhong-guo-shen-hua-ren-wu/shang-gu-shen-qi/nue-wa>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวภัชดา สังข์ทอง
วัน เดือน ปีเกิด	20 พฤษภาคม 2540
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนวัดมะกรูดและโรงเรียน จิปภพพิทยา จังหวัดปัตตานี สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดปัตตานี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ สาขาวิชาเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม